

REVISTA RÀPITA

Des de l'any 1959

TELÈFONS D'INTERÈS

Ambulància	112	Col·legi Horta Vella	977 741 771
Bombers	112	Col·legi Sagrada Família	977 740 162
Emergències	112	Institut Els Alfacs	977 746 982
Guàrdia Civil	977 740 058	Parròquia Stma. Trinitat	977 089 941
Polícia Local	977 740 717	Parròquia St. Josep Obrer	977 089 941
Mossos d'Esquadra	088	CAP Sant Carles	977 741 667
Ajuntament	977 740 100	Cita prèvia	977 740 644
Informació Generalitat	012	CAP II, Amposta	977 700 050
Avaries aigua	616 944 017	Hospital Verge de la Cinta	977 519 100
Avaries Fecsa	902 536 536	Habitacions	977 611 140
Avaries Gas Natural	900 770 750	Tanatori Municipal	977 745 735
Oficina Creu Roja	977 742 930	HIFE	902 119 814
Ràdio Ràpita	977 743 000	Renfe Aldea	977 450 154
Parc Natural del Delta	977 482 181	Consell Comarcal	977 704 371
INEM	977 700 997	Ofic. Ports de la Generalitat	977 740 456
BASE	977 743 352	Comunitat de Regants de la Ràpita	977 742 463
Parada de taxis	977 741 317		660 982 945
Biblioteca Municipal	977 744 533	Confraria Verge del Carme	977 740 156
Punt d'Informació Juvenil	977 740 062	Confraria St. Pere	977 740 517
Piscina municipal	977 745 280	Serveis Socials	678 762 148
Casal Municipal del Jubilat	977 744 258	Institut Social de la Marina	977 740 362
Oficines Aigües de la Ràpita	977 745 700	Club Pensionistes Casa del Mar	977 744 204
Col·legi Carles III	977 740 015	Correus	977 740 192
Mossos d'Esquadra d'Amposta	977 280 400	Jutjat de Pau i Reg. Civil	977 740 250
		Oficina de Turisme	977 744 624

FARMÀCIES DE GUÀRDIA

ABRIL

10.....	ELVIRA FRANQUET
11-13	JOSEP M. BORRUT
14-19	LAURA LLUÍS
20-26	ELVIRA FRANQUET
27-30	MERCÈ BEL

MAIG

1.....	JOSEP M. BORRUT
2-3	MERCÈ BEL
4-10	JOSEP M. BORRUT
11-17.....	LAURA LLUÍS
18-24	ELVIRA FRANQUET
25-31	MERCÈ BEL

REVISTA

RÀPITA

Revista Mensual d'Informació Local

Núm. 730 - Any LXI

Abril 2020

REGIDOR

MITJANS DE COMUNICACIÓ:

Joan Grau

DIRECTOR I REDACTOR:

Pau Lleixà

pau.lleixa@gmail.com

TÈCNICA DE MITJANS:

Sílvia Berbís

premsa@radiatorapita.com

CONSELL DE REDACCIÓ:

Lluís Sanmartí, Marc Duch,

Núria Reverter, Albert Irigoyen

ARXIU FOTOGRÀFIC:

Ajuntament de la Ràpita

COL·LABORACIONS:

Paco Carles, Institut Els Alfacs,

Dani Sáinz de Aja

Foto portada:

Dani Sáinz de Aja

IMPRESSIÓ:

Jordi
DASSOY IMPRESSOR

DISTRIBUCIÓ: ORIC

EDITA:

Excm. Ajuntament

DIPÒSIT LEGAL: T. 153-59

ISSN 1139-1073

TIRADA: 800 exemplars

REDACCIÓ:

Oficina de Ràdio Ràpita

ADMINISTRACIÓ:

Ajuntament (planta baixa)

Plaça de Carles III, 13

43540 Sant Carles de la Ràpita

Tel. 977 740 051 i 977 740 100

PUBLICITAT I ESQUELES:

Fernando García. Tel. 667 401 000

PREU REVISTA: 4 €

SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 40 €

RÀPITA s'imprimeix
en paper ecològic

Sumari

TALMENT COM ÉREM	4
EDITORIAL	5
INFORMACIÓ LOCAL	
Una crònica de la crisi sanitària per la Covid-19 a la Ràpita	6
Entrevista al Dr. Juan Domingo Gellida, director de l'ABS de Salut de la Ràpita	14
Entrevista a l'alcalde de la Ràpita	16
L'Ajuntament de la Ràpita renova el seu portal web i aposta per la participació i la transparència	19
MEDI AMBIENT	
Club Centre Excursionista La Foradada	20
COL·LABORACIÓ	
Dies de terror i pànic	23
Coronavirus / Com passar el temps durant l'aïllament	24
EDUCACIÓ	25
CULTURA	
Primavera incerta	47
La Yunta: El paradís perdut de José Antonio Floría	50
Club de lectura infantil de la Biblioteca	52
100 anys de la Confraria	55
Museu de la Mar de l'Ebre	57
Premi de Narrativa Sebastià Juan Arbó	58
Biblioteca Municipal Sebastià Juan Arbó	59
10è premi literari "Jordi Porta"	60
Tenim la Ràpita, tenim l'esperança	61
La plaça del Cóc	62
RACÓ POLÍTIC	
El teu esforç és la victòria per a tothom	63
OPINIÓ	
Coronavirus o el virus de la Corona	64
Aroa	66
ESPORTS	67

Talment com era la revista fa 60 anys

per Paco Carles Guàrdia

Portada abril 1960

Nuestra Portada

¡¡Redención!! A Cristo crucificado

*No me mueve, mi Dios, para quererte,
el Cielo que me tienes prometido,
ni me mueve el infierno tan temido
para dejar por eso de ofenderte.*

*¿Tu me mueves, Señor! ¡Muéveme el verte
clavado en una cruz y escarnecido!
Muéveme el ver tu cuerpo tan herido,
muéveme tus afrentas y tu muerte.*

*Muéveme, en fin, tu amor en tal manera,
que aunque no hubiera Cielo yo te amara,
y aunque no hubiera infierno te temiera.*

*No tienes que me dar porque te quiera;
porque, aunque cuanto espero no esperara,
lo mismo que te quiero te quisiera.*

(Dibujo de Quintín Guzmán Roig)

Abril-1960

El mes d'abril de l'any 1960, encapçalava la portada el **Crist a la Creu** dibuixat per Quintí Guzman Roig, un artista rapitenc que ens va deixar de jove.

La portada volia ressaltar que durant el mes de març, concretament dels dies 3 al 13, es va donar un esdeveniment mai viscut a la població, com va ser, l'arribada de la "SANTA MISIÓN", missioners de la Companyia de Jesús.

El Temple parroquial fou habilitat solament per a les dones, per als homes ho va ser el Cine Mar (el de Dalt) i al barri, un magatzem va acollir a tothom, també feren sessions al Poble Nou, en aquells moments Villafranco del Delta.

La Revista comentava els actes importants duts a terme durant l'estada dels predicadors. La Missa per a homes a mitjanit, on es van registrar més de 400 comunions; el Rosari de l'Aurora; el festival infantil a les places; el *Via Crucis* nocturn; la processó Eucarística i l'acte final en torxes... amb una assistència d'unes 1.700 persones en total.

Una emissora provisional va transmetre durant totes les jornades el programa a més de guies comercials. La vinguda de la Missió va quedar gravada a la ment dels rapitencs de l'època.

Es publicà sencera la poesia "A NOSTRA DONA DE LA RÁPITA" de *Lluís de Montsià*, (pseudònim de Joan Torné Balagué) premiada als Jocs Florals de Tortosa (1920), baix el lema "INVENI QUAN DILIGIT ANIMA MEA". En un altre article Teresa Andrés de Querol, demanava col·laboració per oferir al poeta Joan Torné un homenatge afectuós per anomenar-lo fill predilecte del poble.

La revista, després de 8 mesos de curta vida, havia assolit la xifra de 500 subscriptors, tot un rècord.

El sr. Millan començava una nova secció **Presència de nuestra tierra** i a Necrològiques, es dona la notícia de la mort de Juan Guzman Mir, que havia estat Secretari del Pòsit de Pescadors i així mateix de Miguel López Sancho, Armador, Vicepresident i President de la Confraria, el qual va intervenir en la fusió entre la societat La Unión i el Pòsit

Un BAND de l'Alcaldia feia saber que el dia 19 d'abril, aniversari de l'alliberament del poble per les tropes d'ocupació (entrada dels Nationals), es considerava festiu a tots els efectes, pregant a la gent per engalanar els balcons i assistir als actes programats.

Un article del *Frente de Juventudes* celebrava els 21 anys del final de la Guerra Civil "La guerra ha terminado" pel que s'ha sabut en posterioritat, la guerra encara va durar uns anys més. "Encara no havien mort tots" com canta Raimon.

L'equip de futbol Juvenil estava format per: *Ferré i Vizcarro / Dasso, Camilo, Estellé / Lucas, Pedro -/ Forcadell, Balagué, Matamoros, Masa, José Luis i Vidal.*

El defensa de la US Rapitencs, Manolo Castellà Menero (acs), va estar seleccionat per representar un combinat del grup IV contra el VII de la Tercera Divisió Nacional, en un partit previ a un Espanya-Itàlia.

NOTES

RÀPITA informa que la data de lliurament de textos per ser publicats a la revista és sempre el dia 20 de cada mes.

Els originals es poden recollir a partir dels 15 dies de la seva publicació a Ràdio Ràpita.

La revista RÀPITA no comparteix necessàriament les opinions dels autors o autores dels articles publicats.

Les col·laboracions no han d'excedir l'extensió d'un foli, i han d'anar signades i amb DNI.

Adreça electrònica de Revista Ràpita:
revistarapita@gmail.com
pau.lleixa@gmail.com

Editorial

Aquest mes d'abril de 2020 Revista Ràpita arribarà a totes les llars rapitenques en format només digital. No hi haurà revista en format paper. A hores d'ara, sobren les explicacions sobre la situació que ens ha tocat viure i que segurament marcarà el nostre futur més immediat durant encara força temps. Hem volgut, no obstant això, fer un esforç i treballant des de casa, sense poder compartir taula a impremta Dasso ni mirar i remirar temes de composició i muntatge, hem pogut tirar endavant aquest número. Per endavant, us demanem comprensió i disculpes per les errades que ens hauran passat per alt. Les circumstàncies i la claredat d'idees no han estat les idònies, com tothom comprendrà.

Un número que sabíem que no podria contenir informació actualitzada, perquè les notícies sorgeixen cada dia, les xifres i les indicacions varien constantment i, per tant, hem volgut deixar constància històrica del moment que estem vivint i avançar feina i esforços per al número de maig. També hem volgut que es veiessin reflectides algunes de les activitats que s'estan fent per fer més portadora la situació. Confiam de retrobar-nos en el format habitual. I esperem que aquest maleït virus ens doni un respir.

Molts d'ànims, rapitenques i rapitencs. Quedem-nos a casa, i ajudem així a les persones que des de primera línia treballen perquè tothom ens en sortim bé. Una abraçada confinada i confiada!

La imatge del mes

Foto: Dani Sáinz de Aja

Gràcies!

Una crònica de la crisi sanitària per la Covid-19 a la Ràpita

En combat contra la pandèmia

Per Sílvia Berbís i Dani Sáinz de Aja
Fotos: Dani Sáinz de Aja i Jordi Gil

Més d'un terç de la humanitat està confinada a casa seva des de fa setmanes per culpa de la pandèmia del coronavirus de la Covid-19. A principis d'aquest mes d'abril, es comptabilitzaven prop d'1,5 milions de persones contagiades i 81.000 morts arreu del planeta. Pràcticament cap país, cap regió del món, s'escapa del que ja és considerat per l'ONU l'episodi més crític de la nostra història des de la Segona Guerra Mundial.

La resposta dels governs contra el virus, lluny de ser coordinada a escala internacional, ha estat desordenada i s'han aplicat diferents receptes. En la majoria de casos, les mesures d'excepció no s'han imposat fins que el gràfic de contagis ja començava a escalar un perillós pendent. Sumada a la necessitat d'aturar la cadena de transmissió del virus, s'afegia la d'evitar la saturació dels serveis de salut, els quals s'han vist superats en alguns casos per la falta de previsió governamental.

A l'Estat espanyol, passada la barrera dels 15.000 morts per la Covid-19, la crisi del coronavirus esclata la setmana del 9 de març. La Comunitat de Madrid i Catalunya prenen

les primeres mesures de tancament de centres educatius i de suspensió dels esdeveniments multitudinaris. Aquell mateix dissabte, 14 de març, el pre-

sident del govern espanyol, Pedro Sánchez, decreta l'Estat d'alarma i el confinament de la població. Començava el combat contra la pandèmia.

LA PRIMERA REACCIÓ

L'onada de mesures preventives per evitar la propagació del coronavirus arribava també a la Ràpita el dimecres 11 de març, un dia abans que la Generalitat de Catalunya decretés les primeres mesures restrictives al país. Se suspèn la Fira d'Ocupació Juvenil, que s'organitzava per segon any al municipi i es cancel·len tots els actes d'aquell cap de setmana: la inauguració d'una exposició al Museu de la Mar de l'Ebre, l'estrena del documental de DJ rapitenc Albert González o el concert del grup de música lírica 'In Vivo' o la diada organitzada per recaptar fons per la caixa de solidaritat de l'1 d'octubre.

L'endemà, dijous 12, la Generalitat suspenia les activitats extraescolars fora dels centres educatius i, divendres, els tancava definitivament. El món de l'esport també va frenar en sec. La UE Rapitenc va anunciar la suspensió de la jornada en totes les seves categories i s'ajornaven les competicions de la resta d'esports *sine die*.

La gestió de la crisi del coronavirus s'oficialitzava a la Ràpita amb la constitució del Comitè de Seguiment, format per l'alcalde, els regidors de l'equip de govern, la Policia Local i els serveis tècnics de l'Ajuntament. El batlle, Josep Caparrós, instava la ciutadania a restar atenta a les informacions emeses pels canals oficials i a "afrontar la situació sense alarmisme i amb res-

ponsabilitat i sentit comú". La primera mesura d'aquest comitè va ser el tancament de tots els equipaments municipals durant un període de quinze dies (el qual s'ha hagut d'ampliar) i la suspensió dels actes públics organitzats per l'Ajuntament, així com del mercat ambulant dels dissabtes.

El dissabte 14, amb 4.000 contagiats arreu de l'Estat i 6 primers casos a les Terres de l'Ebre (5 d'ells, una família d'Ulldecona), el govern de Madrid declara l'Estat d'Alarma per un termini de quinze dies. A partir de la mitjanit, només es podrà sortir de casa per anar a treballar, per comprar béns de primera

res mesures imposades. L'ajuntament de la Ràpita, per exemple, posava en marxa un paquet de reduccions i ajornaments de taxes municipals per reduir la pressió fiscal sobre els ciutadans.

Des de la regidoria de Polítiques Socials es van iniciar diferents programes per atendre les persones més vulnerables o en risc d'exclusió social. Primer, un servei d'atenció als grups de població de risc (majors de 60 anys o amb patologies prèvies), amb l'objectiu de facilitar, a través de voluntaris, l'aprovisionament d'aliments i medicaments, o l'atenció psicològica; i segon, La Botigueta, un nou programa d'ajuts econòmics destinat a la compra d'aliments frescos al mercat municipal.

Si bé el principal motor econòmic de la Ràpita, el turisme, ja havia penjat el cartell de tancat, l'altre gran sector, el de la pesca, podia seguir amb

necessitat o per urgències justificades. L'incompliment d'aquestes mesures suposaran dures sancions per part de les forces de seguretat. Els carrers de la Ràpita, i d'arreu del país, es buiden de la nit al dia.

L'ALTRA CRISI

L'aturada brusca de l'activitat econòmica per tal de frenar la corba de contagis dibuixava una altra crisi que

en poc temps impactaria a tota la societat: l'econòmica. D'un dia per l'altre van tancar bars, restaurants i molts comerços. Pocs dies després, tots els establiments hotelers.

També durant la primera setmana de confinament, les administracions van començar a anunciar mesures extraordinàries de rescat social i econòmic per compensar les du-

la seva activitat en considerar-se el sector primari un dels essencials. No obstant això, la caiguda del preu del peix a la llotja (arran del tancament de restaurants i hotels) va ser de tal magnitud que a finals de setmana, tota la flota pesquera de la Ràpita va decidir no sortir a la mar.

Durant les setmanes posteriors, la flota pesquera va seguir treballant a mig gas i amb incertesa. Una situació que es repetia a la resta de confraries ebrenques i catalanes, les

quals reclamaven quedar fora de la consideració de servei essencial per poder aturar del tot l'activitat i acollir-se als ajuts anunciats per les administracions.

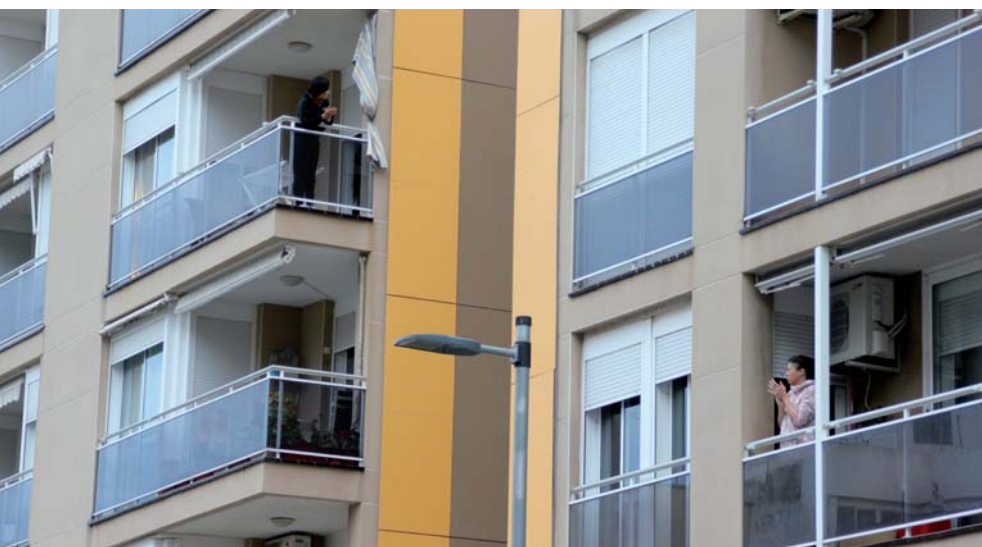
A escala territorial, els efectes de la crisi econòmica es van notar aviat. En la primera setmana, a les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona, s'havien presentat més de 3.000 ERTO (Expedients de Regulació Temporal d'Ocupació) que afectaven 18.000 treballadors. L'onada d'ERTO va ar-

ribar a "saturar" l'àrea dels serveis territorials del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, reconeixia la seva directora, Rosanna Fatsini. El 8 d'abril ja n'eren 2.109 expedients a les Terres de l'Ebre i 8.438 treballadors afectats.

Fins i tot les ramaderies extensives de bous braus de les Terres de l'Ebre van advertir que es veuran obligades a reduir els caps de bestiar a la meitat si la crisi sanitària del coronavirus s'allarga i la temporada taurina no arrenca. De moment, les primeres festes majors amb actes amb bous han quedat suspeses.

PRIMER POSITIU

Mentrestant, es coneixia el primer cas de positiu per la Covid-19 al municipi. Un veí de Poblenou, però amb residència a la Ràpita, que havia viatjat a Madrid –focus principal de la pandèmia a Espanya–, i que va explicar públicament la seva experiència mèdica.

Els serveis de salut públics a les Terres de l'Ebre es van reorganitzar per fer front al previsible augment de casos i evitar una eventual congestió de tot el sistema. Així, el CAP de la Ràpita va assumir l'atenció de l'ambulatori de Poblenou i va passar a donar atenció continuada. El divendres 20 es va conèixer la primera víctima mortal a les Terres de l'Ebre, un veí de Tortosa de 75 anys.

En paral·lel, les residències de gent gran començaven a aixecar la veu davant la vulnerabilitat dels seus usuaris. La presidenta de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA) i també presidenta general de l'Onada, amb 17 residències d'avis a tot Catalunya, entre elles a la Ràpita, Cinta Pasqual, denunciava la preocupant situació en què es trobaven els professionals que assistencials

a l'hora de donar el seu servei a un dels col·lectius més vulnerables al coronavirus com són els avis. No tenien prou material de protecció, el que han comprat els havia estat requerit, i a més per reposar-lo han de pagar preus que s'han multiplicat per deu.

ACCESSOS BLINDATS

El compliment de les mesures de confinament –només es permet sortir de casa per motius justificats– ha de ser escrupolós, avisen les autoritats sanitàries, si es vol abaixar la corba de contagis. Per garantir que tothom compleixi aquestes limitacions excepcionals a la llibertat de moviments, els diferents cossos policials han multiplicat esforços. La Policia Local de la Ràpita ha obert, des de l'inici de la crisi i fins al dia 9 d'abril, més de 206 denúncies a persones que han incomplert el confinament.

En arribar els caps de setmana i, sobretot, les vacances de Pasqua, els esforços de la

Policia Local s'han enfocat a detectar els desplaçaments de persones que van a les seves residències d'estiu a passar el confinament. El moviment de persones d'àrees on hi ha un nombre elevat d'infectats, com ara la conurbació barcelonina, ha estat un factor constant que explica l'expansió del coronavirus.

En aquest sentit, el divendres 27 de març es va prendre la decisió de tancar bona part dels accessos per carretera a la població, i se'n van deixar només tres oberts. Aquesta mesura es va endurir –amb l'aval de les autoritats sanitàries– el cap de setmana següent amb el tancament de tots excepte un, el del carrer Sant Josep. “Són mesures complicades i que generen molèsties”, va reconèixer llavors l'alcalde, que al mateix temps demanava un cop més a la població mantenir un confinament responsable.

El tancament dels accessos va provocar imatges d'aglomeracions de vehicles a l'uni-

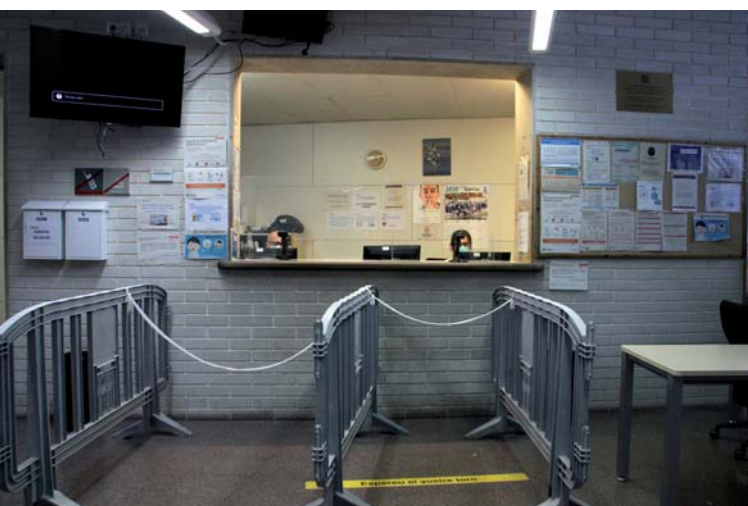

ca entrada que quedava oberta. Davant el temor d'una part de la població a que s'hagués produït una entrada massiva de visitants, la Policia Local va haver de desmentir els rumors. De fet, el Dijous Sant, no es va interposar cap denúncia als diferents controls policials, que també van ser presents als supermercats. En canvi, sí es van sancionar a tres famílies d'estiuejants que havien accedit al seu habitatge

a peu, havent deixat el cotxe al terme d'Alcanar.

CONFINAMENT TOTAL

En el pla polític, el president de la Generalitat, Quim Torra, va rebre el suport de molts alcaldes del país, entre ells el de la Ràpita, en la seva demanda d'un enduriment del confinament que implicava permetre només aquelles activitats essencials per a l'abastiment de la població.

Localment, aquesta petició es traduïa en el tancament de l'atenció al públic a l'Ajuntament, que s'havia mantingut fins aleshores amb totes les mesures de distanciament assegurades. De fet, des de la primera setmana de la crisi, el teletreball s'ha imposat entre els empleats municipals. Les gestions de la ciutadania s'atenen telemàticament i la programació de Ràdio Ràpita es fa des de la casa dels locutors i els tècnics. Els únics que han seguit treballant a peu de carrer han estat els agents de la Policia Local, el guarda rural i els membres de la Brigada Municipal, els quals han desinfectat els carrers de la població diàriament.

Finalment, la tercera setmana de confinament era la primera amb confinament total, després que ho anunciés el Butlletí Oficial de l'Estat pocs abans de la mitjanit. L'alcalde, Josep Caparrós, tornava a aprofitar una entrevista a Ràdio Ràpita per demanar màxima consciència a tothom per afrontar les setmanes que havien de venir. "Només la suma dels esforços individuals farà que puguem controlar al màxim l'expansió del coronavirus i que, col·lectivament, superem aquesta crisi", va remarcar.

I és que com passa amb el transport ferroviari, s'esperava que el pic de la pandèmia arribés a les Terres de l'Ebre amb retard. Tot i això, al tancament d'aquesta edició de RÀPITA, el coronavirus havia

infectat 123 persones, quatre de les quals a la Ràpita, i havia provocat la mort de deu persones al territori.

SOLIDARITAT I MÚSICA CONTRA EL VIRUS

El confinament de la major part de la població ha deixat en mans de molt pocs una feina tan gran com el combat

contra el virus. Però això no ha aturat les ganes de molta gent d'aportar el seu gra de sorra i a ajudar als altres. Les iniciatives solidàries s'han multiplicat arreu, i a la Ràpita també. Des dels voluntaris que coordinen els Serveis Socials, fins al grup de modistes que han cosit mascaretes, passant

per les empreses que han donat material sanitari o els particulars que han fet pantalles de protecció amb impressores 3D.

Els balcons, les xarxes socials o la ràdio municipal s'han convertit en els nous escenaris del món de la cultura, que s'ha hagut de reinventar per seguir donant ànims en uns moments tan difícils. Des de les ones de Ràdio Ràpita, els més menuts han llegit poemes i contes, s'han llençat recomanacions culturals per gaudir durant el confinament i, fins i tot, s'han fet dos festivals de música amb la participació de setze punxadiscos del poble.

No han faltat tampoc els músics de la banda de l'Agru-

pació Musical Rapitenc, que han sortit cada setmana als balcons i als terrats per tocar a l'uníson aquells pasdobles que ens transporten directament als carrers, ara que no es poden trepitjar. Ni aquells que han volgut posar un toc d'humor, com l'adaptació de la cançó 'Resistiré' que ha fet el grup rapitenc 'Lo Suís, Rosaleda i Ruso'.

I cada vespre, a les vuit, els balcons tornen a ser un escenari per a tots els rapitencs i rapitenques que dediquen un llarg aplaudiment als sanitaris i a tots aquells que aquests dies s'aboquen per cuidar-nos. Un aplaudiment que dura uns minuts cada dia, però que ja és etern.

Entrevista al Dr. Juan Domingo Gellida, director de l'ABS de Salut de la Ràpita

“El temps de confinament és vida”

SÍLVIA BERBÍS

Quatre positius per coronavirus a la Ràpita des de l'inici de la crisi i una tendència que al territori apunta clarament a la baixa. Era el resultat d'un esforç de confinament que ja s'allargava gairebé quatre setmanes i que calia mantenir encara de totes totes perquè “el temps –de confinament– és vida”. Aquest és el missatge que ens va donar el doctor Juan Domingo Gellida, responsable de l'Àrea Bàsica de Salut de la Ràpita, quan vam fer aquesta tercera entrevista a Ràdio Ràpita des de l'inici de la crisi sanitària. El 9 d'abril, a les portes de quatre dies festius per Setmana Santa, el doctor Gellida va valorar també com a “molt ben feta” la mesura de tancar els accessos al municipi llevat d'un.

– Portem ja quatre setmanes confinats, doctor, i sembla que l'evolució de la pandèmia al territori marca una tendència a la baixa, és així?

• Actualment, i aquestes són dades públiques, a la Ràpita només tenim quatre casos: un malalt està ingressat a l'hospital i els altres són tots al seu domicili. La tendència que

tenim, segons l'última gràfica referent al conjunt de les Terres de l'Ebre, dona dades molt encoratjadores. Des del 3 de març, vam arribar al pic el 23 de març i ara baixem la muntanya de manera bastant significativa, tant els casos totals, com possibles i confirmats. En els casos confirmats, també la baixada és important. De tota la gent a qui se li ha fet l'estudi la majoria són negatius, de manera que d'entrada són dades encoratjadores però això no vol dir que puguem abaixar la guàrdia, segurament hi haurà més casos.

– Quines són les dades del global de Terres de l'Ebre de què disposa aquest 9 d'abril?

• Tenim 123 positius confir-

mats a les Terres de l'Ebre, i que hagin requerit hospitalització 61, dels quals 27 estan ara a l'hospital i d'aquests, 9 a la Unitat de Cures Intensives. Això ens diuen els registres, però cal tenir en compte que segons ens diuen els epidemiòlegs, es considera que entre un 10 i un 15% de la població ha estat en contacte amb el virus, i ho han passat de forma asimptomàtica o lleu, i això augmentaria molt la incidència de la malaltia.

– Després de tot aquest temps, podem tenir la temptació de relaxar-nos en el confinament a casa, en èpoques com l'actual. Fer-ho ara seria un error?

• Per descomptat. L'índex R.O. ens diu el nombre de

gent que durant l'episodi són susceptibles de ser contagiades de mitjana per un sol infectat. Es considera que la pandèmia va malament quan l'índex és superior a 1, hi ha llocs on s'ha arribat a 3 o 4. Aquí actualment estem a 0,78, i això vol dir que si seguim fent les mateixes actuacions que fins ara l'epidèmia ha d'anar millorant. És importantíssim seguir amb el confinament encara que ens resulti molt molest. Jo diria que el temps és vida, quan més temps guanyem confinant-nos a casa, evitant que aparegui la malaltia, tenim l'avantatge que no sobrecarreguem sistema i que cada dia coneixem millor el virus. Hi ha sobre uns 300 assaigs clínics que estan estudiant mesures de cara al virus i potser en uns mesos tindrem dades que ens ajudaran a entendre'l millor i a tractar millor els pacients, i també hi ha uns 30 grups que investiguen vacunes. Esperem trobar la solució definitiva, s'espera que a la tardor de l'any vinent es pot trobar una vacuna, però de moment és important estar confinat i mantindre les mesures d'higiene.

– El Govern català fa dies que reclama el manteniment del confinament total més temps del que aplicarà el govern de Pedro Sánchez...

• Estic d'acord amb el president Torra, no podem tirar per terra tot el que s'ha fet fins ara. El perill del confinament

és què farem després, perquè tenim molta gent que no ha estat en contacte amb el coronavirus i segurament entraran en contacte amb portadors i es pot produir un rebrot i que tot el que guanyat es perdi. La sortida ha de ser pautaada i progressiva, si no es fa així, coneixent molt bé el grau d'infecció que hi ha hagut dins la comunitat, pot ser un desastre. Crec sincerament que això és importantíssim i crec que durarà més enllà del dia 26 d'abril, amb els seus matisos, però d'entrada, prefereixo anar guanyant temps per guanyar vida.

– Quina opinió té de la decisió d'haver tancat els accessos a la Ràpita i deixar-ne només un operatiu?

• Si demanem a la gent del poble que es confini, i ho està fent, crec que per evitar que vingui gent de fora que puguin ser portadors totes les mesures són poques. El mateix conseller d'Interior ha demanat mesures als pobles de la costa i ahir llegia un article

on explicava que Peníscola també ho ha decidit ara... Crec que La Ràpita sempre ha estat i serà un poble molt acollidor però estem en un moment molt especial i crec que la gent ha de tenir una càrrega de responsabilitat tal que eviti els desplaçaments cap aquí, on l'epidèmia fins ara ha estat lleu, i fer que es pugui descontrolar. Entenc i reafirmo que aquestes mesures de control de les entrades del poble estan molt ben fetes.

– Quin missatge donaria a la població de la Ràpita per abordar el futur pròxim?

• És important que continuem amb el confinament, ens cal tenir paciència i entendre tots que el temps és vida, perquè evitem contagis, els que podem fer o rebre per altra gent i també preservem el sistema sanitari per tal que no es col·lapsi. És un sacrifici però val la pena perdre setmanes de gaudir de la vida i que puguem salvar la pell.

Entrevista emesa el 9 d'abril a Ràdio Ràpita.

Entrevista a l'alcalde de la Ràpita

Josep Caparrós: “És un moment de demostrar solidaritat i compromís per viure en un poble i un món millor”

Per *Sílvia Berbís*

Aferrat a l'ordinador i al mòbil, connectat sense hora amb els diferents serveis i responsables municipals, amb les administracions governamentals al territori, atent a les últimes informacions mèdiques, econòmiques, socials, i envoltat d'expedients i dades a valorar, Josep Caparrós ha instal·lat a casa el seu despatx d'alcaldia. Des d'aquest espai de teletreball ha pres les decisions que han guiat el curs amb què el municipi ha viscut el primer mes de confinament sota l'estat d'alarma.

– Com s'afronta, en l'àmbit municipal, una crisi insospitada fa unes setmanes, d'abast mundial, i que precisa reaccions urgents a tota hora per evitar una catàstrofe sanitària i econòmica?

• Ho estem vivint bé, de salut i d'ànims. És cert que ens toca gestionar en l'àmbit municipal una situació extraordinària, inusual, una situació que canviarà el curs de la història mundial i probablement les nostres vides, perquè després d'aquesta temporada que estarem fent confinament molts entendrem la vida de manera

diferent, molt probablement canviarà la nostra escala de valors i de prioritats. Com a alcalde, el que faig conjuntament amb el govern i amb tots els membres del Consistori és prendre aquelles accions que poden minimitzar els efectes mèdics i també econòmics que aquesta crisi mundial pugui ocasionar a la societat rapitenca.

– De fet van començar a prendre decisions molt aviat, inicialment suspentent la Fira de l'Ocupació fins ara i des de llavors heu anat acordant diferents mesures en l'àmbit

de les seues competències...

• Ha estat una cursa impressionant. Primer suspentent la fira, ho decidíem un dimecres, el dia abans, i en canvi el diumenge ja parlàvem d'un confinament general. L'evolució de la pandèmia ha fet que tots evolucionéssim modificant els plantejaments de manera ràpida per combatre l'amenaça. Primer suspentent actes, després tancant tots els equipaments municipals reorganitzant els serveis municipals, amb el personal de l'ajuntament fent teletreball i atenció telemàtica –a excepció de la

Policia Local, la Brigada i el Guarda Municipal–, fent reunions dels òrgans de govern de forma telemàtica i també prenent decisions que han anat encaminades sempre a dos objectius: minimitzar el risc sanitari en primer lloc, i apaivagar els efectes econòmics que puguem tindre de retruc.

– **Abordem el primer aspecte, el sanitari. Amb l'estat d'alarma, el govern central ha anat marcant les directrius, també el català en la mesura de les possibilitats, però de fet algunes decisions s'han pres en l'àmbit municipal fins i tot anticipant el que havia de venir, i també endurent certes indicacions amb mesures impopulars, molestes, com tancar els accessos al municipi. Aquestes mesures expliquen el baix índex de casos –quatre a dia 9 d'abril–, que hem tingut a la Ràpita?**

• Estem en contacte diari amb els responsables de Salut de la direcció territorial, també en l'àmbit local, i se'ns informa puntualment de l'evolució del coronavirus en l'àmbit general i en el municipal. Per tant, som conscients que estem davant una problemàtica greu i que calia i cal prendre totes les mesures necessàries per intentar frenar l'epidèmia. No ens podem relaxar davant la possibilitat que l'epidèmia arribés en força al poble i calia extremar les accions, assegurant-nos que tothom

fes un confinament total, fent molta neteja, extremant la higiene, als carrers, als equipaments, a casa, fer-ho de forma repetida, i també controlant la mobilitat, tallant els accessos conscients que això genera molèsties, per la qual cosa demanem, però mantenim des del primer moment que només amb els esforços individuals acabarem assolint l'objectiu col·lectiu que és minimitzar els danys d'aquesta crisi al nostre municipi i al nostre país.

– **Tenim els equipaments sanitaris i el personal necessari per afrontar la crisi des del punt de vista sanitari?**

• Sí, tenint en compte les nostres possibilitats i la brutalitat d'aquesta pandèmia. Què significa? Que si arribés una punta important el sistema sanitari ebrenc patiria igual que ho fa el de l'àrea metropolitana, estem davant d'una epidèmia d'una magnitud catastròfica, mai vista per la quantitat i la virulència, per tant el millor que podem fer és que cadascú de manera individual prengui totes les mesures al seu abast per acabar vencent. És moment de demostrar la solidaritat i compromís per viure en un poble i un món millor.

– **En el vessant econòmic de la crisi que estem vivint, quines són les mesures econòmiques que heu pres des del govern?**

• Com us dic, aquesta crisi té dos vessants, una que és

la més urgent i rellevant, i tothom hem de dedicar el màxim d'esforços per superar-la, però no podem perdre de vista que generarà conseqüències molt negatives per a l'economia general i també rapitencia. Per això ja la primera setmana el govern va aprovar un paquet de mesures econòmiques que anaven dirigides a la paralització del cobrament dels diferents tributs, la reducció provisional dels tributs a empreses afectades, la revisió de cànons... tot un primer paquet analitzant les possibilitats dins de l'àmbit municipal i també treballant per confeccionar un pla de mesures que s'haurà d'anar implementant un cop superada la crisi mèdica per ajudar a minimitzar els efectes de la crisi econòmica.

– **Vostè és vicepresident de l'Associació Catalana de Municipis, una entitat que juntament amb la Federació de Municipis de Catalunya ha demanat més facilitats en les condicions amb què treballen els ens locals, quines eines els fan falta?**

• Necessitem poder fer ús dels nostres recursos, no és normal que en la situació actual hàgim de seguir adaptant-nos als condicionants que imposen la llei d'estabilitat pressupostària, l'equilibri financer... hem de tenir plena autonomia per fer-ne ús i també necessitem una injecció de noves línies d'ajut per traslladar als autònoms i petites i

mitjanes empreses i ajudar a superar aquesta crisi que ens preocupa a tots perquè tenim molts sectors afectats, també en un municipi turístic com el nostre, i hem de tenir tots els elements possibles a l'abast per sortir-nos-en junts.

– Estem encara confinats, en Setmana Santa, un període que habitualment marca l'inici de la temporada turística, enguany no ha estat així, però cal insistir per vèncer. Potser algú comença a relaxar-se a l'hora d'aplicar

mesures estrictes, això a hores d'ara seria el pitjor error?

• No ens podem relaxar, portem ja molt esforç fet per malbaratar-ho ara. Deixeu-me d'una banda mostrar un agraïment molt sincer al comportament que hem tingut fins ara com a societat, sempre hi ha una part minoritària de gent que incompleix les indicacions però en termes generals, podem estar molt orgullosos del poble que som. En endavant, segueixo

fent una crida profunda a fer els màxims esforços els dies que convinguin, perquè el més important és que estem afrontant una situació que sobrepasa tots els plantejaments, de màxima complexitat, i ho estem fent bé. No ho donem tot per fet, seguim esforçant-nos tant com calgui el temps que calgui, perquè d'aquí n'hem de sortir bé, reforçats, com a poble i com a país.

Entrevista emesa a Ràdio Ràpita

OPTIMUS
FERRETERIES DE CONFIANÇA I PROXIMITAT

Sant Isidre, 108

FERRETERA LA RÀPITA
Ferreteria nàutica

Tel. 977 742 596
larapita@qfplus.com

L'Ajuntament de la Ràpita renova el seu portal web i aposta per la participació i la transparència

La pàgina web de l'Ajuntament de la Ràpita (www.larapita.cat) s'ha renovat completament per seguir oferint als ciutadans l'accés a la informació pública i a les seves gestions administratives de la forma més àgil i funcional possible. El nou disseny del portal en línia de la institució permet una navegació més fluida i incorpora noves eines de participació i, per primer cop, la possibilitat de comprar les entrades als espectacles culturals i festius del municipi.

El nou portal web de l'Ajuntament de la Ràpita té un disseny simple i intuïtiu, amb predomini del color blau i la nova marca de ciutat. Des de la pàgina d'inici, és possible accedir als principals tràmits de la seu electrònica, consultar la informació que té a veure amb l'acció de govern i la gestió dels recursos públics. La pàgina web de l'Ajuntament de la Ràpita també fa una aposta important per la participació ciutadana amb la realització d'enquestes sobre temes diversos i la creació d'una bústia de queixes i suggeriments.

“Un dels objectius del llançament de la nova web és facilitar al ciutadà l'accés a la informació pública i la realització de gestions i

informar, tant del que passa al municipi com de l'acció del govern municipal”, ha explicat el regidor de mitjans de comunicació, administració digital i transparència, Joan Grau.

L'alcalde de la Ràpita, Josep Caparrós, ha afirmat que **“era necessari posar al dia la pàgina web de l'Ajuntament perquè és una de les principals eines que tenim per comunicar-nos amb els ciutadans, i al mateix temps per fiscalitzar l'actuació del govern municipal”**.

Per la seva banda, el CEO d'AKX Development, Kevin Sánchez, ha detallat que les millores que presenta la nova web de l'Ajuntament de la Ràpita permet **“adaptar la**

usabilitat i el disseny als estàndards actuals de la programació web”.

COMPRA D'ENTRADES

Una de les novetats més destacades és la possibilitat de comprar entrades per als actes culturals i festius. A través de la plataforma 'notikumi', es podran adquirir les entrades per als espectacles de l'Auditori Sixto Mir, al mateix temps que els tècnics de l'Ajuntament podran dur el control de les butaques. D'altra banda, la mateixa pàgina web integra un sistema de venda de tiquets per a altres actes festius i culturals que organitza l'Ajuntament de la Ràpita, com ara diades gastronòmiques.

L'antiga Via verda del mar Oropesa - Benicàssim

TEXT: JOSEFA FERRÉ
FOTOS: GOYO MUÑOZ

Aquesta vegada hem fet la sortida des d'Oropesa per a tornar a Benicàssim per la via verda, tot un camí vora la mar i molt transitat, tant per la gent que hi anava a peu, com la que anava amb bicicleta. Semblaven les rambles, cal dir que també hi anaven pares amb els cotxes de nadons, fent la passejada per allí.

La nostra ruta a peu comença a la platja de la Conxa d'Oropesa del Mar, en busca de la via verda del mar, que en un temps passat era l'antic traçat ferroviari de la línia de tren que vorejant la mar unia Oropesa i Benicàssim.

Havent caminat uns metres, ens desviem en busca del sender que va per dalt la via, des d'on tenim una vista sobre la mar, preciosa. Allí esmorzem i després continuem el nostre camí per a tornar a la via. Pel camí i dalt d'una petita muntanya, veiem la Torre de la Corda, i l'anem a visitar. És una torre rodona, ben conservada i a la qual es pot accedir amb una escala de ferro. Continuem el nostre camí per la via, entremig dels vianants i bicicletes, fins a arribar a una altra torre, la de la Colomera. La pujada fins ella és per un sender estret per dalt la via i vora la mar, però

la baixada encara més difícil, entremig les roques escarpades, però a poc a poc hem baixat.

Tant la torre de la Colomera com la de la Corda són construccions del segle XVI, que formaven part de les torres de vigilància contra els atacs dels pirates berberiscos, i així com la torre de Sant Vicent a Benicàssim i la Torrassa del Rei a Oropesa.

Anem fent camí fins que arribem a Benicàssim. Visitem un bonic edifici amb una torre que

recorda la construcció mudèjar i la seva platja i tornem a la via verda per anar al nostre lloc de sortida, Oropesa, on dinem i després anem a visitar la Torrassa del Rei. Una gran torre quadrada, molt ben conservada i que està al mateix costat del Far. Després ens anem cap a casa, però abans passem pel Prat de Cabanes a veure les restes de les antigues salines que allí hi havia. Els últims temporals les han fet desaparèixer.

I aquí donem per acabada la nostra sortida, tornem cap a casa havent passat un bon

dia, en què el temps ens ha acompanyat i hem recorregut un tram del litoral marítim

entre Oropesa i Benicàssim que us recomanem visitar. Us agradarà. Fins a la pròxima.

Neteja de senderes i camins de ronda vora el Lligallo del Mar

En aquests dies hem fet unes altres activitats. Hem netejat el tram final de la sendera dels bous, al barranc dels Coloms en busca del Monte Torrero i Mola Plana. Ara ja és neta i hi podeu passar millor.

També hem realitzat la sortida de Camins de Ronda vora el Lligallo del Mar, amb la col·laboració del Museu del Mar de la Ràpita, com a cloenda de l'exposició que hi havia al Museu. Vam anar vora la mar fins als búnquers de la Martinenca i després vam venir per l'antiga via del Val de Zafan.

Dies de terror i pànic

BATISTE FORCADELL

Realment la vida sempre et guarda sorpreses, algunes vegades són bones i altres no tan bones. O millor dit: desagradables. La veritat, que aquesta pandèmia provocada pel Coronavirus a escala mundial on aquí a la Ràpita ha arribat de resquitllada, ningú no se l'esperava. Bé, ningú, ningú, tampoc! Els científics ja fa temps que avisen que aquest món globalitzat en què vint-i-quatre hores més d'un ha pogut fer la volta al món és un perill per a la humanitat. Un perill que algun dia pot arribar a exterminar als humans.

Tanmateix, no crec que el Coronavirus o COVID-19 sigui el causant de l'extermini dels humans, ben bé és un avís per a canviar el model econòmic que dúiem. Un model econòmic massa dèbil basat en el consumisme i en el sobreendeutament, en què l'estalvi ha desaparegut a conseqüència de dos factors: primer per la política monetària del Banc Central Europeu de tipus negatiu, la qual desactiva l'estalvi i per

altra banda per la política de salaris baixos que impedeix que moltes famílies puguin estalviar. Aquests fets provoquen que moltes famílies visquin en extrema dificultat, i no poden respondre adequadament a aquests imprevistos desagradables i terrorífics que de cop i volta ens dona la vida. El cert és que el tio Guatxes es mira el "bitxet" aquest de reüll. Estadísticament avui en dia encara no és molt mortífer. Res a veure amb el paludisme o la malària bastant extensa per la nostra ribera a principis del segle passat. Aquelles epidèmies sí que eren realment mortíferes i aterridores, per allí on passaven deixàvem rius de cadàvers, tristesa i dolor. Encara recorda com a les casetes de dalt del castell, on està ubicat ara mateix el mercat d'abasts estaven situats els despatxos del Sanitari Marítim. Aquests tenien la missió de controlar si alguna epidèmia venia en algun vaixell mercant. Plaça de sanitari que un cop la va ocupar el

pare Dr. Ferran i Clúa, nascut a Corbera d'Ebre i famós doctor per haver descobert la vacuna del còlera.

També, el tio Guatxes recorda altres epidèmies devastadores que deixaren minvada la població ebrenc com la ràpita. Recordada amb el nom de "grip espanyola" l'any 1918 va provocar una gran mortalitat i un grapat d'infectats. Es calcula que el 20% de la població va patir aquella maleïda grip. Imagineu que la Ràpita en aquella època devia tenir 5.000 habitants, per tant un miler de rapitencs varen patir aquella maleïda epidèmia. Una epidèmia que, per cert, afectava la gent jove. I és que veient les afectacions que té el coronavirus la veritat és que no li'n fa de por. Però no per això va en molta cura com va anar a les anteriors epidèmies. Al final de tot, de vida només hi ha una i s'ha de tenir molta cura per no perdre-la per un virus, per alguna imprudència o falta de temeritat.

Coronavirus

Com passar el temps durant l'aïllament

UPI LA RÀPITA

Per estar informat minut a minut de l'estat del coronavirus i mesures de seguretat:

Aquesta és la web oficial de l'Estat espanyol:

<https://www.mscbs.gob.es/profesionales/saludPublica/ccayes/alertasActual/nCov-China/home.htm>

Aquí podem trobar informació de quanta gent està en cada moment contagiada, si som un professional de com hem d'actuar i en general de tota la informació necessària del tema.

La web oficial de la Generalitat de Catalunya:

<https://web.gencat.cat/es/coronavirus/>

Webs d'oci per poder passar el temps més ràpid durant l'aïllament:

Una web interessant a visitar és una que contínuament està

actualitzada als vídeos més virals que estan en la xarxa.

<https://imgur.com/>

Aquesta en anglès però és molt fàcil i intuïtiva la seva navegació, la recomanem.

Actuacions online de grups musicals.

<https://www.instagram.com/yomequedoencasafestival/>

Si el que t'agrada és el teatre:

<http://teatroteca.teatro.es/opac/#indice>

Si el que t'agrada és el cinema:

<https://efilm.online/>

Si el que t'agrada és la lectura:

<http://www.rocalibros.com/etiquetas-catalogo/YoMeQuedoEnCasaLeyendo>

<https://twitter.com/JRhodesPianist/status/1239557437327319040>

https://keepreadingencasa.planetadelibros.com/?utm_medium=social_media_organic&utm_source=twitter&utm_campaign=keepreadingencasa_mant_traf_pdl&utm_content=seleccion_image_rmkt_img-2

<https://www.anagrama-ed.es/noticias/anagrama/regala-lectura>

Fins aquí hem arribat aquesta setmana, i recordeu no sortiu de casa i cuideu-vos.

Una salutació.

Carlos "Upi Informàtica"

Eng. informàtica, reparacions tota mena de PCS, tènic en micro soldadura i reparacions en l'àmbit electrònic.

Per proposar temes a tractar envieu un correu a: upilarapita@gmail.com

CULTURÀPITA

Els dijous, en finalitzar 'L'informatiu de la una del migdia', Ràdio Ràpita us proposa un programa on la cultura és l'única protagonista: Culturàpita. Amb tota l'actualitat del món teatral, del cinema, amb poesia i recomanacions literàries, música i, des de fa unes setmanes, tot allò que –des de casa– podem continuar fent per gaudir de la cultura.

Activitats Gener-Març 2020 a l'Institut Els Alfacs

VISITA A 1R DE BATXILLERAT DE L'ARXIVER MUNICIPAL, JORDI ENFEDAQUE

CARME CRUELLES

Jordi Enfedaque, arxiver municipal de la nostra localitat, ens visitava el 9 i 10 de gener per tal de fer una xarrada informativa a l'alumnat de 1r de batxillerat. Enfedaque destacava que els ciutadans tenen accés als documents d'arxiu. Ho estipula d'aquesta manera la Llei 10/2001, de 13 de juliol, en l'apartat *arxius i documents*, i també ho especifica el Decret 12/2008, de 22 de gener que tracta el tema de l'accés, amb l'apartat *avaluació i tria de documents*. A més, l'arxiu municipal pot ser una bona base per als treballs de recerca de temàtica local.

Un arxiu municipal és un servei general de l'administració municipal encarregat de sistematitzar la gestió documental des de la institució en totes les etapes del cicle documental. Les seves funcions són les de recollir, organitzar, avaluar, gestionar, conservar i difondre els documents generats per l'ajuntament i quan s'escau, aquells que hi són dipositats (p. ex.: llegats). Els encarregats de dur a terme aquestes tasques,

són l'arxiver o l'arxivera.

Els arxius municipals a Catalunya tenen l'obligació de vetllar per conservar el patrimoni documental dels seus respectius àmbits territorials, així com col·laborar amb l'arxiu comarcal en l'elaboració de l'Inventari del patrimoni documental.

La Llei 10/2001, també defineix que es pot acollir documentació d'interès històric i cultural d'altres persones físiques o jurídiques relacionades amb el municipi, sempre que l'ajuntament ho acordi amb el titular respectiu.

L'arxiu té la missió de potenciar l'organització d'activitats de divulgació i de foment de la recerca.

L'Administració local i els arxius municipals, han estat pioners en l'aplicació dels drets d'accés dels ciutadans als documents en part perquè són l'administració que té més a mà i que afecta més directament al ciutadà. Aquesta és la proximitat que ha marcat el perfil professional dels arxiviers municipals i els ha convertit en el garant d'aquests drets. És imprescindible, per tant, la preservació, disponibilitat i accessibilitat dels documents mitjançant la creació de les infraestructures necessàries (edificis, programari informàtic,...) i la creació de la tipologia documental des de l'origen del document.

JAUME MASIÀ I MARTA SANZ EXPLIQUEN EL SEU TR ALS ALUMNES DE 1R DE BATXILLERAT

CARME CRUELLES

Dijous 23 de gener Jaume Masià i Marta Sanz van fer una xarrada als alumnes de 1r de Batxillerat a la Sala Polivalent per tal d'explicar-los la seua experiència a l'hora de realitzar els treballs de recerca. Des de l'institut, agraïm la seua disposició i gentilesa de poder explicar als alumnes com enfrontar-se a aquest treball que requereix una preparació i una rigorositat significativa.

Ressenya del treball de recerca *Les sènies rapitenques: història viva d'un passat agrícola* de Jaume Masià Bover:

En un principi, quan busquem al Diccionari Alcover-Moll, la paraula Sènia, ens surt una definició d'unes 1.300 paraules, ens explica tot el que cal saber de les sènies, fins i tot la seva presència dintre la cultura popular.

Ara bé, aquesta informació, la tenim sempre disponible gràcies a Internet, però, la relació amb el poble de Sant Carles de la Ràpita no hi ha cap informació, per això durant el transcurs del treball es dona a conèixer com ha esdevingut la decadència de l'agricultura nacional i també la desaparició de gran part de les sènies del nostre terme; aquests ginys hidràulics que van regar per tants i tants d'anys les hortes

de tantíssima gent.

Així, el meu objectiu en aquest treball era poder sintetitzar la història agrària del nostre país i a la vegada, poder investigar a una escala local com era abans el món agropecuari. Les sènies han estat un impuls molt gran al desenvolupament de l'agricultura arreu del món. Fent més fàcil l'extracció de grans quantitats d'aigua emprada per a regar els conreus.

Al final del treball, vaig poder concloure d'entre altres coses que per exemple en més de 100 anys, la distribució de

les terres d'horta a la Ràpita no ha variat gaire, també que durant els últims dos segles, hi ha hagut un clar increment en la producció agrària tant a escala nacional com internacional lligat a la introducció de millores com els adobs químics o els productes fitosanitaris.

Ressenya del treball de recerca *Les matemàtiques a la natura* de Marta Sanz Mata-moros:

En aquest treball he intentat demostrar que es compleix la proporció àuria i la successió de Fibonacci en les plantes del Delta de l'Ebre.

Sabia que no seria un treball fàcil, però em meravellava la idea de poder comprovar per mi mateixa com les coses que ens envolten com la forma d'una pinya o els pètals d'una flor o les fulles d'una tija estan distribuïdes seguint una proporció matemàtica.

Aquest treball està dividit en dues parts. La primera part, consta d'una fonamentació teòrica en la qual s'explica què és la proporció àuria i una de les seves aplicacions: la successió de Fibonacci. La

segona part, consta d'una part pràctica en la qual he utilitzat els programes Geogebra i Paint Tool, el primer per a representar gràficament qualsevol tipus de funció i el segon programa per a dibuixar les formes de les flors. Tanmateix, també he utilitzat el programa Adobe Photosop per a sobreposar les flors a diferents formes geomètriques.

Per començar el treball vaig buscar tota la teoria que ja em va semblar sorprenent però encara em vaig quedar

més bocabadada a mesura que anava realitzant les pràctiques i els resultats obtinguts complien les meves expectatives.

Aquest treball m'ha ajudat a conèixer coses tan curioses com que el nombre de pètals d'una flor és un terme de la successió de Fibonacci, que la divisió entre el costat d'una flor i la seva diagonal sempre dóna el nombre d'or i que els elements de la naturalesa segueixen uns patrons matemàtics determinats.

VISITA A LA CENTRAL NUCLEAR VANDELLÓS I

JOAN FAUS

El passat divendres 24 de gener l'alumnat de l'itinerari científic de 1r i 2n de BAT van visitar les instal·lacions de la central nuclear Vandellòs I. Allí, una responsable d'ENRESA va mostrar les instal·lacions de la central que estan desmantellant així com el museu interactiu sobre la radioactivitat i el tractament de residus.

OUR PENFRIENDS: AMICS PER CARTA DE BÈLGICA

GRACIA GIMENO

Alumnat de 1r ESO participa en un projecte eTwinning aquest curs. El projecte consisteix, entre altres coses, en escriure i llegir cartes amb uns amics que hem fet a Bèlgica usant la llengua anglesa. Això és el que en pensen i han escrit per descriure-ho l'alumnat:

We are 1st of ESO CDE. We have penfriends in Bree, Belgium. We are writing and receiving letters. We are explaining things about our school and town. They are doing the same. We learned about their Christmas traditions, too. We hanged a poster in the school hall. The poster

has their Christmas cards. We are enjoying writing and reading in English a lot!

We love our penfriends in Belgium: Alicja, Alejandro, Lore, Franne, Silke and Zöe.

WORKING WITH ITALY, GREECE AND SWEDEN

GRACIA GIMENO

L'alumnat de 4t ESO D participa en dos projectes eTwinning aquest curs dins de les matèries de llengua estrangera, anglès, i tutoria. El primer projecte que vam engegar, "Cookture", consisteix en conèixer i explicar cultures i tradicions dels països participants mitjançant receptes i menjar en general. En aquest cas estem treballant amb Itàlia i Grècia. Hem cuinat a casa i hem parlat per vídeo conferència a l'institut.

Amb la informació que hem extret d'aquestes activitats, i d'altres, hem après que som

bastant semblants però també diferents en molts aspectes.

LLIURAMENT DIPLOMES DELF

PACO BRUNET

El passat dijous 23 de gener es van lliurar els diplomes DELF scolaire 2019 per part de l'Institut Francès de Barcelona a l'auditori Felip Pedrell de Tortosa. L'Institut Francès de Barcelona, juntament amb el Departament d'Ensenyament, des de ja fa uns quant anys, fomenta el coneixement de la llengua francesa apropant al territori la possibilitat de realitzar les proves per obtenir els diferents títols i no haver de desplaçar-se a Barcelona.

En la convocatòria de l'any passat un grup d'alumnat del nostre centre, amb el suport de la professora Cinta Blanch, van preparar aquestes proves. Aquest esforç es va veure recompensat amb l'obtenció

del títol del nivell A2 i B1 corresponent. L'alumna que va obtenir el títol A2 va ser Carla Martínez Morales. Els alumnes que van obtenir el títol B1 van ser Paula Bayarri Obiol i Ousama el Hammar

Abdelouahab.

Des d'aquestes línies, l'institut Els Alfacs vol felicitar l'alumnat que va obtenir el títol i encoratjar-los a continuar millorant el seu nivell de francès. També cal animar d'altres

alumnes a preparar aquestes proves i obtenir l'acreditació del coneixement de llengües, en aquest cas del francès, que en un futur els poden obrir oportunitats professionals.

DIA INTERNACIONAL DE COMMEMORACIÓ DE L'HOLOCAUST (27 DE GENER)

PAU NAVARRO

Els professors del departament de Socials, Mamen Garcia i Toni Forcadell, han realitzat una sèrie d'actes relacionats amb el Dia Internacional de Commemoració de l'Holocaust. Així, cada any, al voltant del 27 de gener, la UNESCO rendeix tribut a la memòria de les víctimes de l'Holocaust i ratifica el seu compromís de lluitar contra l'antisemitisme, el racisme i tota altra forma d'intolerància que pugui conduir a actes violents contra determinats grups humans. El 27 de gener es commemora l'alliberament el 1945 per les tropes soviètiques de el camp de concentració i extermini nazi d'Auschwitz-Birkenau; la Assemblea General de les Nacions Unides va proclamar oficialment aquesta data Dia Internacional de Commemoració en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust.

L'Holocaust no només va afectar profundament als països on es van cometre crims nazis, sinó que també va re-

percutir en molts altres llocs del món. Set decennis després dels fets, els estats membres comparteixen la responsabilitat col·lectiva d'abordar els traumes romanents, mantenir mesures que permetin una com-

memoració eficaç, tenir cura dels llocs històrics i promoure l'educació, la documentació i la investigació. Aquesta responsabilitat obliga a educar sobre les causes, les conseqüències i la dinàmica

d'aquests delictes, així com a enfortir la resiliència dels joves contra les ideologies d'odi. A causa que els genocidis i altres crims atroços segueixen passant en diverses regions del món, i com estem presenciant un augment mundial de l'antisemitisme i dels discursos d'odi, això mai ha estat tan rellevant.

Així, els alumnes Andrea Curto i Pau Navarro han fet una xarrada als companys de 4t d'ESO. La xarrada ha consistit

a explicar què va ser l'holocaust i també han parlat de la simbologia nazi (esvàstica), dels camps de concentració i d'extermini, han continuat parlant de la distinció dins dels camps dels homosexuals, immigrants, etc (aquesta part sobretot explicada per Andrea Curto). Pau Navarro ha seguit l'explicació amb el relat de vida d'un familiar del qual ha fet el treball de recerca. Ha explicat un poc de què l'acusaven i per

quines presons va passar i s'ha centrat en Valdenoceda, ja que està catalogada com a penal però feia la funció de camp de concentració.

Posteriorment, han visualitzat un vídeo de supervivents de Valdenoceda i han acabat amb un breu debat sobre el tema.

Pau Navarro, José Elias Tomàs: una vida de presons i Andrea Curto: La Divina Comèdia de Hitler.

DIA ESCOLAR DE LA NO-VIOLÈNCIA I DE LA PAU AL CÓC

ISABEL ASENSI

Dijous 30 de gener se celebrava el Dia Escolar de la No-violència i de la Pau. Amb motiu d'aquesta celebració i, com a cloenda de la V Setmana de la solidaritat, l'alumnat de 1r d'ESO de l'institut Els Alfacs es va desplaçar a la plaça del Cóc. Allà, va participar en l'acte organitzat pel consistori local, on participaven els alumnes de 5è de primària i de 1r d'ESO de la població. Aquests van arribar a la plaça del Cóc portant els productes que s'havien recollit als centres per a les diferents entitats socials de la localitat. Amb ells van perfilar el colom de la pau dibuixat al terra de la plaça.

Després del parlament inicial de la regidora d'Ensenyament,

la senyora Èrika Ferraté, van començar les diferents lectures escollides pels centres escolars de la població. Els alumnes de l'institut van llegir textos dels poetes Joana Raspall, Màrius Torres, Emily Dickinson i

Salvador Espriu, a més d'un fragment de la Carta de la Pau. Un cop acabades les lectures, l'alcalde de la població, el senyor Josep Caparrós, va cloure l'acte i els alumnes van

tornar al centre.

Els alumnes participants foren els següents: June Barberà, Iris Bernaltes, Adam Boualili, Gemma Garcia, Nil López, Judith Requena i Xavier Sanz.

L'INS ELS ALFACS ACONSEGUEIX BONES MARQUES A LA VII COPA CANGUR

JOAQUIM CARRETERO

El passat dijous 30 de gener, el nostre institut va participar a la VII Copa Cangur, un concurs de matemàtiques replet d'enginy i amb una aplicació internacional.

La primera fase es va celebrar a la universitat Rovira i Virgili de Tortosa i l'institut Els Alfacs va presentar un equip format per 7 integrants, 3 alumnes de 2n d'ESO (Marc Hetherington, David Querol i Mireia Mora i 4 alumnes de 3r ESO (Adam Capilla, Gemma Comes, Efrèn Costas i Joel Beltran).

El concurs va començar a les 17:00 hores i 20 equips representants dels instituts de Terres de l'Ebre van donar el màxim per aconseguir classificar-se per a la fase següent. El nostre equip va començar molt fort, de forma que va estar pràcticament la primera meitat del concurs en primera posició. El final va ser molt ajustat i el nostre institut juntament amb l'institut Cristòfol Despuig i l'institut Tec-

nificació van protagonitzar una magnífica lluita en les tres primeres posicions

Finalment, l'institut Els Alfacs va aconseguir una me-

rescoda tercera posició i van rebre un diploma individual i de grup, el qual lluirem a l'institut.

Moltes felicitacions pels nostres alumnes i la seua meravellosa intervenció al concurs. Enhorabona!

JOAN-LLUÍS LLUÍS, REIVINDICATIU, RADICAL I CONTUNDENT EN DEFENSA DE LA LLENGUA CATALANA

CARME CRUELLES

Divendres 7 de febrer vam gaudir de la presència de Joan-Lluís Lluís a l'institut Els Alfacs. Cal dir que com a escriptor Lluís va aconseguir als seus inicis trencar amb una mena de complex d'inferioritat que afectava una gran part dels autors d'expressió catalana del seu territori d'origen. És, per exemple, l'únic escriptor de la Catalunya del Nord que ha construït la seva carrera editorial al Principat de bon principi, sense haver passat prèviament per una etapa d'edicions locals. És també un militant de la llengua catalana i a través d'escrius i xarrades ha denunciat el lingüicidi comès històricament per l'Estat francès.

Joan Lluís-Lluís ens va parlar d'una "ucronia" en el sentit que el 13 de juny de 1940, comença la segona part i la novel·la s'aparta dels fets que van passar per entrar a narrar allò que hauria pogut passar si Franco, efectivament, hagués declarat la guerra als Aliats i s'hagués unit a l'eix nazi-feixista. Lluís ens va parlar de la Catalunya Nord,

sent ell de Perpinyà i dirigint el Servei de Difusió de la Llengua Catalana de la Casa de la Generalitat de Perpinyà, i de la situació de la llengua catalana.

La Catalunya del Nord (també anomenada Catalunya Nord) és la part històricament i culturalment catalana i sepa-

rada, a profit de França, de la resta de Catalunya en virtut del tractat dels Pirineus (el 7 de novembre del 1659).

La divisió comarcal de la Catalunya del Nord més acceptada es basa en el treball de Norbert Font i Sagué en la seva obra *Determinació de les comarques naturals i*

històriques de Catalunya. A l'*Atlas de Catalunya Nord* de Joan Becat del 1977, s'hi pot veure la inclusió de l'occitana Fenolleda, que forma part del departament dels Pirineus Orientals des de la seva creació el 4 de març del 1790, en mapes més recents:

Alta Cerdanya, Capcir, Conflent, Vallespir, Rosselló i Fenolleda

En el rànquing de les llengües més parlades del món hi trobem, en la posició número 88 de 100, el català. Segons les dades de les enquestes d'usos lingüístics realitzades a tots els territoris de parla catalana durant els anys 2003 i 2004, el

català té una mica més de 9,1 milions de parlants, tot i que la xifra pot ser molt superior, ja que les enquestes es fan entre la població més gran de 15 anys. La llista, l'encapçalen el xinès mandarí, amb 885 milions de persones; l'espanyol, amb 332 milions de parlants, i en tercera posició, l'anglès, amb 322 milions. El francès ocupa la posició número 13, amb 72 milions de persones que parlen aquesta llengua. Just davant del català, que està a la posició 88 del rànquing, hi ha el zulu i al darrere, en el lloc 89, el búlgar. Si tenim en compte que al món hi ha entre 5.000 i 7.000 llengües i

també tenint en compte tots els atacs històrics que ha rebut la llengua catalana es pot dir que es troba en una bona situació a pesar de tot.

Joan-Lluís Lluís, a més, sol referir-se al conte de Palau i Fabre:

<https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1348733-la-llengua-del-diable-i-de-tots-nosaltres.html>

A destacar també la intervenció d'alguns alumnes que van fer aportacions molt interessants a l'autor, el qual els va felicitar pel joc dialèctic que van anar traçant al llarg de la intervenció.

GIRL'S DAY

CARLES PASQUAL

L'àmbit de l'Enginyeria sempre ha estat vist com una feina "d'homes" majoritàriament per temes culturals, però durant la història, gràcies a moltes dones, avui en dia disposem de grans màquines i invents que ens faciliten la vida.

Actualment, de Catalunya fins a Amèrica, de tots els alumnes que estudien algun grau d'enginyeria, cap universitat supera el 30% de dones estudiant-hi; i la majoria d'aquestes ho exerceixen per vocació. Encara inferiorment dintre les aules no se sobrepassa el 15% de noies. Aquesta dada ben residual ens

fa pensar que hem d'actuar per canviar la situació.

Peraquestaraó, s'organitza el Girl's Day, una jornada creada per promocionar els estudis d'Enginyeria entre les noies d'ESO. Està impulsada per la Universitat Rovira i Virgili

(URV), L'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria (ETSE) i l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Química (ETSQ) en col·laboració amb l'Observatori de la Igualtat, que té com a objectiu informar de la realitat de la desigualtat

per raó de gènere entre la comunitat universitària i la societat i a més és l'encarregat d'implementar les mesures previstes en aquest punt.

Les nostres alumnes de 3r d'ESO van tornar a participar en aquesta trobada.

EXQUISIDESSES LITERÀRIES I ARQUITECTÒNIQUES A REUS: MIRALL TRENCAT I CASA NAVÀS

CARME CRUELLES

Dilluns 17 de febrer l'alumnat de 2n de batxillerat van visitar Reus acompanyats dels professors del departament de Llengua Catalana i Literatura, Àlex Cervera i Carme Cruelles, per tal de veure l'obra de teatre *Mirall trencat* i la casa Navàs.

MIRALL TRENCAT DE MERCÈ RODOREDÀ (TEATRE TRANSEDUCA A L'EDIFICI LASALLE)

Una torre –una família (i, per extensió, una societat) on mai més no hi podran encaixar, per més esforços que puguin fer d'encabir-s'hi. En aquest sentit, les miques de mirall, més oxidades per les mentides i els secrets que pas “*desnivellades*”, sí reflectien “*les coses tal com eren*”: el més fidel reflex d'una família destrossada, condemnada a la desaparició, al no-res, que s'anava enfonsant més i més en el pou negre i amarg de la desesperació, de la insensatesa i la manca de sentit de la vida (burgesa):

“En Quim estava cansat de la seva vida de solter ja massa gran, dels desenganys, de les esperes, dels ara sí i ara no, del seu pis buit d'afecte, d'una sensació poc tranquil·litzadora

de vida que no va enlloc.” (p. 225-226)

El mirall que es trenca, i ja mai més no es podrà recompondre, és el de la família; el de la Valldeaura en primer lloc, pe-

rò també –i per damunt de tot– de la convencional, i hipòcrita, basada en els secrets –recordem la cita de Sterne– i en la mentida, que *sembla* però no és, que actua de cara a la galeria per a deixar, finalment, l’escenari buit. Família burgesa que no és sinó –com hem reiterat– un símbol extens de la societat burgesa, basada també en les aparences i en la mentida, en el *fer veure* i no en l’èsser; en el semblar i no en l’èsser.

Des d’una tal perspectiva, podríem aventurar que *Mirall Trencat* és una mena d’*Odissea* i –encara més– d’*Eneida* a la inversa. De la mateixa manera que tant Odisseu com Eneas parteixen a la recerca de la pàtria (el primer per a recobrar-la; el segon per a crear-la), Teresa, l’ànima omnipresent a tota l’obra, seguirà el camí contrari. A l’igual que el protagonista de l’obra de Virgili, ella partirà del no-res –si més no, del no-res segons el prisma burgès: “*La mare de la Teresa tenia una parada de peix a Boqueria.*” (p. 43)–, recobrarà una torre abandonada per a fundar i posar els fonents de la pàtria de la seva família, i acabarà en el no-res, després que la seva pàtria desballestada acabi esdevenint un cementiri de rates.

En síntesi, una novel·la gran, gran de veritat, que no mereix tan sols la seva lectura, sinó una constant relectura, un

assaboriment regular.

(Xavier Serrahima)

CASA NAVÀS (EXEMPLE ÚNIC EUROPEU DE CASA MODERNISTA)

El 19 d’agost de 1876 Joaquim Navàs Padró es va casar amb Josepa Blasco Roura, filla d’un altre comerciant de teixits. Quan es varen casar varen obrir botiga de teixits al número 4 del carrer de Jesús competint directament amb les dues famílies. L’empenta de la parella, les bones arts compradores del senyor Quimet i la capacitat de vendre de la senyora Josepa feia progressar contínuament el negoci.

El 1893 varen començar a negociar la compra de la casa Simó-Cardenyes, un edifici del segle XVII a la plaça del Mercadal cantonada amb el carrer de Jesús. Va ser finalment comprada per 42.500 pessetes i escripturada el 1898.

Un any més tard la seva mare que havia enviduat li transfereix el negoci a canvi d’una renda anual. Navàs va viatjar per Europa per comprar les millors teles d’Escòcia, Anglaterra, França, Alemanya i Bèlgica, a més de les fàbriques de Terrassa, Sabadell i Barcelona. Es va convertir en el principal distribuïdor d’aquests productes a setze províncies de la península Ibèrica mitjançant una potent xarxa comercial.

Sembla que Domènech i Montaner, abans de fer una

casa, se n’anava a viure i a tractar els que l’hi encarregaven per veure com vivien. Potser en el cas de Joaquim Navàs i Josepa Blasco també ho devia fer igual, en tot cas el que és segur és que va comptar amb total llibertat en el disseny i en el pressupost.

La botiga de la planta baixa de la casa Navàs va ser el feu de Josepa Blasco, una dona riallera, franca i dotada d’una especial sensibilitat i psicologia per al tracte amb el públic a qui aconsellava i que hi confiava en ella, tal com la descriu Maria Font de Rubinat, la darrera descendent que va viure a la casa. La Josepa era una obsessiva de la netedat i una seguidora dels moviments higienistes europeus que la varen influir en aspectes de la configuració de l’edifici. Els seus dependents començaven d’aprenents fins que dominaven l’ofici; menjaven a la mateixa casa i dormien amb uns matalassos sobre els taulells. La visió dels propietaris sempre va ser molt oberta i moderna a diferència del tòpic de comerciant conservador i tancat en un negoci familiar.

És un edifici de soterrani, planta baixa i dos pisos, que presenta una façana en pedra amb una estructura que és continuïsta dels edificis porxats de la resta de la plaça. En el seu cas, es compon per cinc columnes i quatre arcs acabats en capitells lobulats i amb decoració floral. La

planta baixa, on s'ubica l'antiga botiga de teixits, és rectangular amb l'accés per la façana principal de plaça Mercadal.

La rica decoració d'aspecte paradisiac està farcida de tarongers, lilàs, roses, gira-sols, anemones, gardènies, peònies, hortènsies i altres espècies reals i fictícies fetes en vitralls, mosaics, ceràmica, forja, marbre, marqueteria que es poden trobar a terra, a les parets, sostres, llums o mobles.

Pere Monné va ser el mestre d'obres, qui es va construir un habitatge a l'altre extrem del carrer Jesús.

Els marbres de les escales i totes les escultures foren rea-

litzats per Alfons Juyol i Bach, seguint indicacions d'Eusebi Arnau; els estucats i les pintures murals per Tomàs Bergadà i la forja va ser obra de Martí, de Vilaseca. El mobiliari és obra de Gaspar Homar que fa d'interiorista dissenyant llums de llautó, penja-robes, arrambadors de fusta, cadires, etc. També va dibuixar els motius dels vitralls fets al taller de Jeroni Ferran Granell i Manresa. Els mosaics són del taller de Lluís Brú, així com alguns dels dissenys dels arrambadors ceràmics fabricats per la fàbrica Pujol i Bausis.

La Casa Navàs és un exemple únic de la seva classe, ja

que conserva pràcticament tots els elements tal com va quedar quan s'enllestí la seva construcció: els llums, el mobiliari, les tapisseries brodades, la roba de la llar, els domassos de les balconades per als dies de festa, els estors, els teixits de seda de les parets.

A la casa hi ha més de 200 metres de vitralls entre envans, finestrals i claraboies. Els vitralls de la claraboia de l'escala destruïts amb la bomba del 1938, varen ser recuperats el 1990 gràcies a la tenacitat de Maria Font i de Rubinat i el treball de l'Escola Taller Mas Carandell sota la direcció de Carme Fernández.

L'INSTITUT REFORÇA LA RECOLLIDA SELECTIVA DE RESIDUS

JOAN FAUS

El curs passat, les alumnes de l'institut Alèxia Brusca, Sara Porres, Sílvia Gómez, Marta Mariano, Gemma Pedroche i Alba Taulés van guanyar la XII edició del premi Federico Mayor Zaragoza amb uns treballs audiovisuals sobre la temàtica "SALVEM EL PLANETA".

D'acord amb les alumnes, l'institut ha decidit dedicar part del premi a l'adquisició i instal·lació de 2 papereres dedicades exclusivament a la recollida d'envasos per poder-los reciclar adequadament i evitar que acaben embrutant el medi ambient. Des del centre agraïm a l'alumnat guanyador la seua generositat i animem la resta a fer ús d'aquestes papereres.

DINÀMICA AMB SKATE

JOSÉ VICENTE GASPAR

El dia 19 de febrer la Marta i el Bruno del club esportiu freestyle La Petja (projecte dirigit al creixement dels anomenats esports extrems, un centre freestyle en un entorn natural on poder transmetre als més joves experiències úniques) han fet una sessió d'introducció a la pràctica de l'skate per l'alumnat de 4t d'ESO de l'itinerari científicotecnològic.

S'han aprofitat aquestes lliçons per relacionar les activitats de l'skate amb les forces implicades i s'han treballat els conceptes teòrics donats a classe per calcular paràmetres com velocitats, desplaçaments, forces de friccions, etc.

L'activitat ha estat molt profitosa i ha servit per consolidar

els conceptes après a classe i per gaudir la pràctica d'un esport poc conegut com és l'skateboard.

1...2...3..., MONET!!

NOÈLIA BORRÀS

Un any més ens *monetitzem* a la Torreta i vivim una autèntica experiència de plenairisme. Una sortida de Sol plena de força, color i vitalitat que els alumnes d'història de l'art van poder representar a la manera impressionista. Tot un homenatge a Claude Monet i la seva obra *Impressió. Sol Naixent*.

COL·LABORACIÓ DELS ALUMNES DEL PFI A CARNESTOLTES

JOAN FAUS

L'alumnat del PFI del nostre centre han col·laborat en la preparació de la festa de Carnestoltes 2020 del centre. Com enguany la temàtica de disfresses del professorat girava al voltant de l'antic Egipte, els alumnes del PFI han construït una piràmide d'una grandària considerable i mot ben acabada. Des de l'equip directiu agraïm la seua participació.

PARTICIPACIÓ MINSA A CARNAVAL 2020

CARME CRUELLES

Tot i la participació discreta de l'alumnat d'enguany a Carnaval igualment es van poder veure alguns alumnes disfressats i els professors van aprofitar el pati per lluir la disfressa d'egipcis confeccionada pels alumnes d'Aula d'Acollida i de SIEI. Esperem més participació en properes edicions.

LABORATORI DE PENSAMENT CRÍTIC: ORATÒRIA A L'AULA

CARME CRUELLES

La necessitat i la vinculació amb el teixit empresarial i les possibilitats de l'Oratòria i els debats han dut a la tècnica d'Educació i Talent de l'Agència de Desenvolupament Local del Montsià, Marta Iglesias, a emprendre un projecte que potenciï l'habilitat dels jòvens en aquest aspecte de tan bàsic de la comunicació. El Consell Comarcal del Montsià va encetar aquest projecte el juny del 2019 i des d'aquell moment ha comptat amb la vinculació d'empresaris com Joan Estellé, membre de l'Acord Territorial per a la Reactivació Econòmica i l'Ocupació del Montsià, i la majoria de centres de secundària de la comarca del Montsià. Els debats ens poden ajudar. Debatre no és discutir.

DEBATS

Debate és una eina pedagògica d'aprenentatge actiu que permet treballar la capacitat d'expressió i comunicació i també permet:

- Generació i expressió d'idees i pensaments.
- Creació i estructuració de discurs.
- Documentació, investigació, construcció d'arguments i pensament crític.
- Coneixement. Aprendre a fer-se preguntes. Distingir fets d'opinions.
- Planificació.

- Presa de decisions.
- Creativitat.
- Treball en equip.
- Capacitat d'escolta activa.
- Capacitat de resposta.
- Seguretat, parlar en públic, decisió.
- Desenvolupament de la personalitat en la recerca interna + reconeixement d'habilitats i limitacions. Eines per a poder-les treballar.
- Autonomia i responsabilitat.
- Aprofundir en un tema de treball, anar més enllà.
- Facilitar l'estructura mental interna.
- Aportar valor, afavoreix el desenvolupament d'habilitats necessàries.

- Aprenentatge actiu (comprendre contingut i reflexió crítica).

HABILITATS:

Per a tasques d'investigació cal desenvolupar: l'ús del llenguatge, construccions gramaticals, elaboració d'arguments, anàlisi d'evidències, organització i síntesi d'informació, persuasió, escollir termes i paraules, fer cites a fons, connectar amb un tema, treballar els continguts d'una assignatura amb major profunditat, cooperar, intercanvi lliure d'idees. La proposta que es presenta a la sessió és saber si hi ha interès per a impulsar i fomentar una lliga de debat al territori

vinculada als centres de secundària. Després de la participació de l'equip de l'Institut de Tecnificació d'Amposta s'ha generat per diversos sectors la possibilitat d'impulsar. És evident que ens trobem en un moment embrionari del projecte, que és necessària la participació dels propis centres i que s'adeqüi a les pròpies línies de treball educatiu. Per això, és necessari que els propis representants dels centres puguin traslladar-ho als claustres respectius i

a partir d'aquí observar-ne la necessitat per a l'impuls. Es planteja la necessitat de disposar de recursos específics per al professorat per al tutoratge dels processos, com també de disposar de l'adequació dins dels propis itineraris curriculars.

Havent realitzat la formació al Consell Comarcal les professores Elisa Julve i Carme Cruelles engeguen el projecte de **DESENVOLUAMENT DEL PENSAMENT CRÍTIC**

en un grup voluntari de 9 alumnes de 4t d'ESO que es reuneix quinzenalment cada dimarts de 16:00 a 17:00. Es prepara l'alumnat per poder participar a la el proper 7 de maig a la Lliga Debat de les Terres de l'Ebre que es realitzarà a la Galera. El tema versarà en la "Nova ruralitat, joves i desenvolupament dels pobles". Cal dir que el dia 25 d'abril també podem assistir a jornades relacionades amb l'Oratòria al Fòrum Jove d'Amposta.

ALUMNES DE 2N DE BATXILLERAT PARTICIPEN A L'EBRECHALLENGE TORTOSA 2020

NOÈLIA BORRÀS

Dimarts passat, dotze alumnes de 2n de Batxillerat B van participar a l'edició de l'EbreChallenge que organitza l'institut de l'Ebre de Tortosa. Es tracta d'una competició per equips als quals se'ls proposa un repte per solucionar. Aquest any el problema s'ha basat en l'èxode de jovent que pateixen les Terres de l'Ebre.

Després de dues jornades amb més de 300 participants, quatre dels equips van passar a la final de divendres. Entre els membres d'un dels equips finalistes vam tenir una representació del nostre institut amb l'alumna Eva Maicas.

Tota una experiència enriquidora i interessant per a l'alumnat!

ORIENTACIÓ UNIVERSITÀRI A 2N DE BATXILLERAT: ENS VISITA LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

NOÈLIA BORRÀS

El passat divendres 28 de febrer un representant de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona va visitar l'institut per presentar als alumnes de 2n de batxillerat les opcions d'estudis d'aquesta universitat. Una xarrada que s'engloba dins del programa d'orientació que es fa als alumnes que aquesta any acaben el batxillerat.

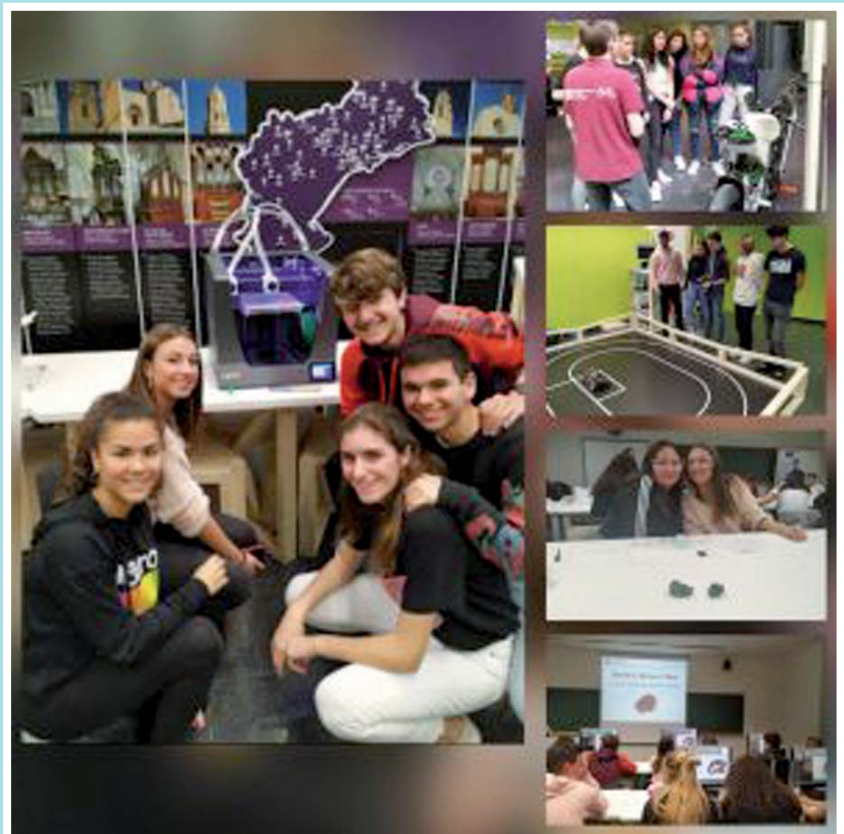

JORNADES DE LA CIÈNCIA A LA URV DE TORTOSA

MARIA BEL

El passat dijous dia 5 de març, l'alumnat de 1r de batxillerat va poder gaudir de les jornades de la ciència que van tenir lloc al campus de la URV situat a Tortosa.

En aquesta setena edició, tant l'alumnat de la branca de Ciències i Tecnologia, com el d'Humanitats i Ciències Socials, van participar en els diferents tallers de la seva modalitat, entre els quals cal destacar: *l'obtenció de coure a partir de malaquita, higiene de mans, com cal organitzar*

una empresa i descobrim les errades de la ment humana.

L'objectiu d'aquestes activitats és divulgar i acostar la

recerca que es desenvolupa a la URV a l'ALUMNAT de 1r de batxillerat de forma lúdica i entenedora, ja que

properament hauran de prendre decisions sobre el seu futur professional.

CONCURS "PORTA LA PAU"

MAMEN GARCIA

El departament de Socials torna a organitzar el concurs "Porta la pau". Participa tot l'alumnat de 1r a 4t d'ESO, des de les matèries de Cultura i Valors Ètics i des de Religió.

La porta guanyadora de 1r d'ESO (Religió) és "L'arbre de les mans".

La porta guanyadora de 2n d'ESO (Cultura i Valors) és "I have a dream".

La porta guanyadora de 3r d'ESO (Cultura i Valors) és "Pau".

La porta guanyadora de 4t d'ESO (Religió) és "La gernació cap a la pau".

IMAGINARI FEMENÍ AL CONSELL COMARCAL DEL MONTSIÀ

CARME CRUELLES

Divendres 6 de març al Consell Comarcal del Montsià va tindre lloc l'acte "Imaginari Femení", un esdeveniment que va tractar sobre la invisibilització del paper de la dona. L'escriptora i professora de l'INS Els Alfacs, Carme Cruelles Rosales, va fer una intervenció per constatar la invisibilitat de les dones en el contingut curricular. A continuació, Rebeca Staicu Berceanu, alumna de l'INS Els Alfacs,

va presentar les conclusions del seu treball de recerca “La invisibilitat de les dones en el món de l’art”. En el marc d’“Imaginarí femení”, es van presentar els expositors que mostraven la història en femení.

L’acte va finalitzar amb la lectura d’un manifest de com-

memoració del Dia Internacional de les Dones, a càrrec de la consellera Sònia Tomàs Roiget, responsable de l’Àrea de Polítiques d’Igualtat i LGTBI. “Imaginarí Femení” va tindre lloc a les 10:30 a la Sala Emili Vives i Bertomeu del Consell Comarcal del Montsià. L’acte era obert al

públic.

Agraïm com sempre a la companya de SIEI Míriam Roca i tots els alumnes SIEI i també a l’educadora Mari Rico per l’ambientació del vestíbul així com la col·laboració de l’encarregada de biblioteca Sara Cid i les seues alumnes de 2n d’ESO.

VISITA A L’EDAR DE LA RÀPITA

JOAN FAUS

El passat 10 de març, l’alumnat de 2n ESO B va visitar l’Estació Depuradora d’Aigües Residuals de la Ràpita per comprovar de primera mà l’aplicació dels coneixements apresos durant el curs sobre processos de sepa-

ració de mescles. La visita va ser guiada per la tècnica de l’EDAR, Susanna Abella, qui, amb molta paciència, va explicar el funcionament de l’EDAR.

L’alumnat va efectuar la sortida amb la bicicleta, la

qual cosa esperem serveixi d’estímul per vindre cada dia al centre amb aquest vehicle ecològic i saludable.

La resta de grups tenien planificada també la visita però l’epidèmia de coronavirus ha impedit efectuar la visita.

L’ESCOLA D’AQUÍCULTURA DE L’INSTITUT ELS ALFACS ES CONVERTEIX EN CENTRE PROPI DEL DEPARTAMENT D’EDUCACIÓ

PACO BRUNET

La creació del nou Institut d’Estudis Professionals Aqüícoles i Ambientals de Cata-

lunya és una mostra de l’aposta clara i decidida del Departament d’Educació envers l’impuls de la Formació

Professional

A partir del proper curs 2020-2021 l’Escola d’Aqüicultura de l’Institut Els Alfacs es con-

vertirà en el nou Institut d'Estudis Professionals Aquícoles i Ambientals de Catalunya, tal com han donat a conèixer els directors generals de Formació Professional Inicial i Ensenyament de Règim Especial, Josep Lluís Espinós, i de Professorat i Personal de Centres Públics, José Ignacio Garcia, que avui han visitat les instal·lacions del centre a La Ràpita, acompanyats de l'alcalde rapitenc, Josep Caparrós, la directora territorial d'Educació, Montserrat Perelló, i el director de l'Institut Els Alfacs, Francesc Brunet.

En aquest sentit, el Departament d'Educació crea un nou Institut, a través, d'un procés de segregació administrativa dels estudis corresponents als graus de Formació Professional (FP) d'Aqüicultura i d'Educació i Control Ambiental. Així el nou centre serà completament independent de l'Institut Els Alfacs, on fins aquest curs 2019-2020 s'imparteixen aquests estudis.

L'alcalde de la Ràpita ha manifestat la rellevància d'aquest dia *"per al municipi i per al territori perquè l'Escola d'Aqüicultura fa un salt qualitatiu ja que se li dona magnitud de país i posarà la Ràpita al mapa de la innovació"* –ha ressaltat Josep Caparrós.

Així mateix, el director general de Formació Professional Inicial i Ensenyament de Règim Especial ha volgut destacar que *"precisament, poder*

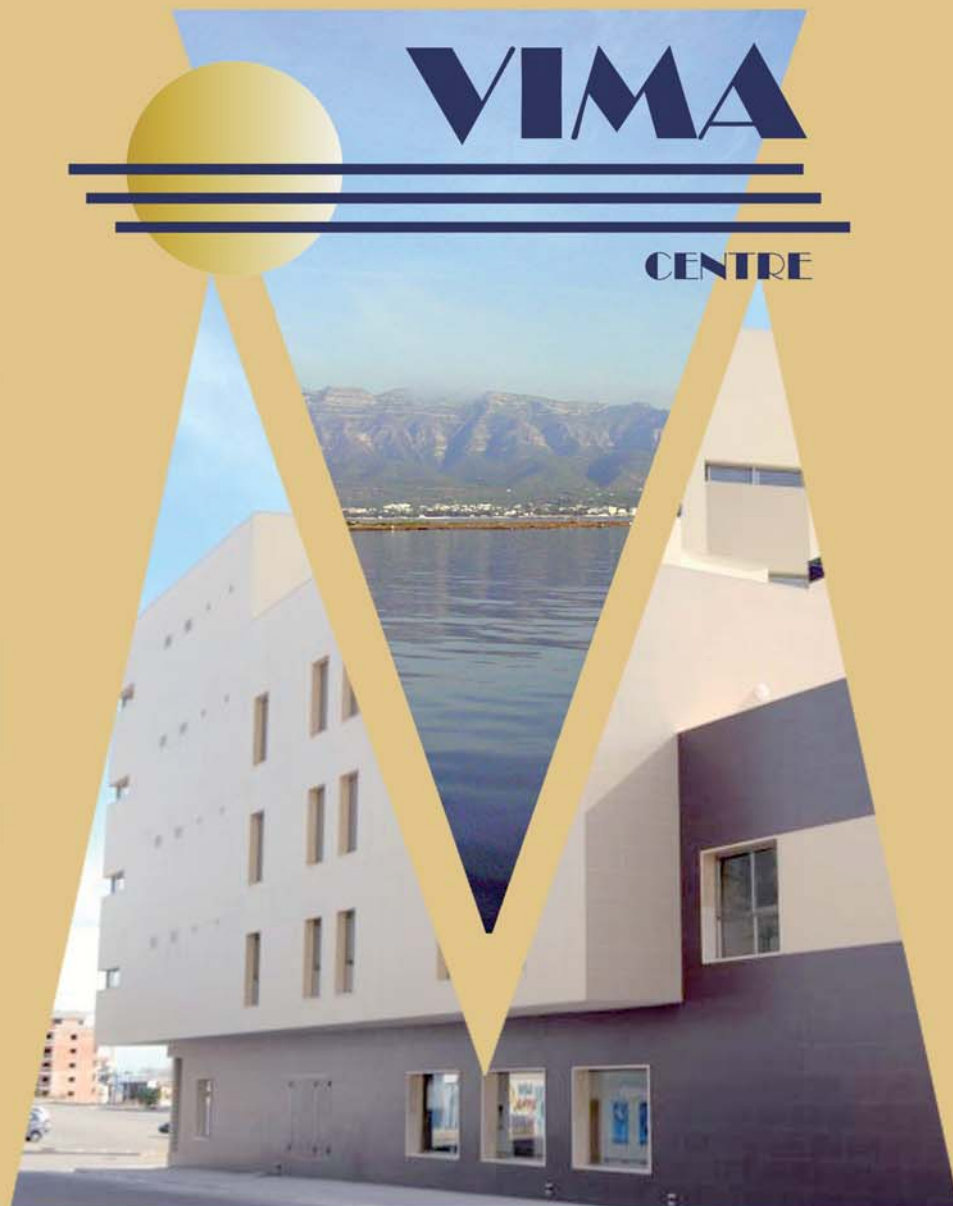
tirar endavant aquest projecte en un moment tant sensible per al Delta de l'Ebre és també una empenta per les empreses del sector aquícola perquè l'Institut té molt de potencial en innovació i coneixement, i pot ajudar a remuntar aquestes empreses"

De fet, la creació del nou institut com un centre integral de formació professional *"serà únic a tot Catalunya, i un dels pocs existents a l'Estat espanyol, que permetrà reforçar i eixamplar les xarxes de transferència tecnològica i empresarial en què hi participa, i alhora assumirà la formació permanent i ocupacional dels treballadors d'aquest sector tant arrelat al municipi de La Ràpita i de la costa ebrenc"* –ha destacat la directora ter-

ritorial d'Educació, Montserrat Perelló. En la mateixa línia, el coordinador de qualitat de l'Escola, Òscar Vallejo diu que *"és un repte que assumim perquè tindrem més recursos davant el sector professional i podrem engegar més projectes d'innovació i no només tecnològica sinó també pedagògica"*

Amb la creació del nou Institut d'Estudis Professionals Aquícoles i Ambientals de Catalunya s'amplia el nombre de centre d'oferta exclusiva de Formació Professional a les Terres de l'Ebre i és una mostra fefaent de l'aposta clara i decidida del Departament d'Educació envers l'impuls de la Formació Professional al país.

www.centrevima.com

Residència Assistida
Centre de Dia
Atenció Domiciliària

Avinguda dels Esports, 27 - Sant Carles de la Ràpita - Tel. 977 74 31 91

Primavera incerta

CARME CRUELLES ROSALES

La casa dels pares era petita i amb pocs luxes tanmateix, als pocs prestatges que teníem, hi reposaven grans obres tant de la literatura espanyola com catalana. Gironella, Cervantes, Machado, Goytisolo, Pérez Galdós eren els autors que destacaven i als discos de vinil solfem escoltar Espriu i Ausiàs March en boca de Raimon o Estellés amb la veu potent d'Ovidi Montllor.

Aquesta tradició llibresca mai m'ha abandonat i ara, en una situació gairebé distòpica o orwel·liana, recupero dos versos de Machado que el pare solia repetir en encetar-se la primavera: *“La primavera ha venido, nadie sabe cómo ha sido”*. Dos versos que molts confonen amb una dita popular però que s'han fet clàssics i que solen iniciar els menuts en

la lectura poètica.

Aquesta primavera hem hagut de confinar-nos a casa, una paraula poc emprada per una societat mediterrània com la nostra acostumada a fer molta vida exterior i social.

Des del minut zero la preocupació ha estat no contaminar-nos del COVID-19 o bé no contaminar ningú, si fóra el cas que fóssim portadors d'aquest virus; com a docent, el neguit següent fou acompanyar en la mesura que es pogués tot l'alumnat que deixava de manera inesperada aquest curs 2019-20. Un acompanyament més aviat emocional que no pas acadèmic al 100%. La solidaritat entre els grups i les ganes de continuar en contacte han estat un incentiu per a la majoria dels companys de l'institut i també per a

l'alumnat.

D'altra banda, el fet de disposar de tant temps m'ha permès recuperar activitats que habitualment són difícils de mantindre sobretot pel compromís amb la tasca docent i familiar. La tasca d'escriure requereix temps i, esgarrapant d'aquí i d'allà, he aconseguit acabar el quart llibre de poemes i el que segurament serà el sisè llibre de tots els que fins ara he publicat. Un poemari iniciat l'estiu del 2019, de sentiments intensos on l'ànima torna a estar present en tot el recorregut vital i sensorial. Un llibre que pretén ser una barreja d'amor, de llum, d'espectre, de vida, de silenci, de natura... Un total de gairebé 500 versos que busca la sinceritat poètica lluny de pretensions estètiques forçades o previsibles.

Us avanço un poema que evidencia la situació actual i que, a la vegada, ataïlla amb deler primaveres noves i no pas incertes com la d'enguany:

Pensava en les paraules
que estimen amb l'ànima
com els arbres.

Desconec el principi d'aquests dies
fets de calma marcida.

Al sud s'albiren núvols espectrals.
Són núvols que esperen
que passi el contagi incert
de les hores.

Van seguits de murmuris,
de primaveres serenes i làngüides.

La poesia visual també ens ajuda a passar les llargues hores d'aquest confinament a les xarxes socials. Us comparteixo 10 poemes visuals que volen aportar una visió íntima i sovint esperançadora d'aquest context i que apareixen a Instagram amb l'etiqueta #diaridunvirus.

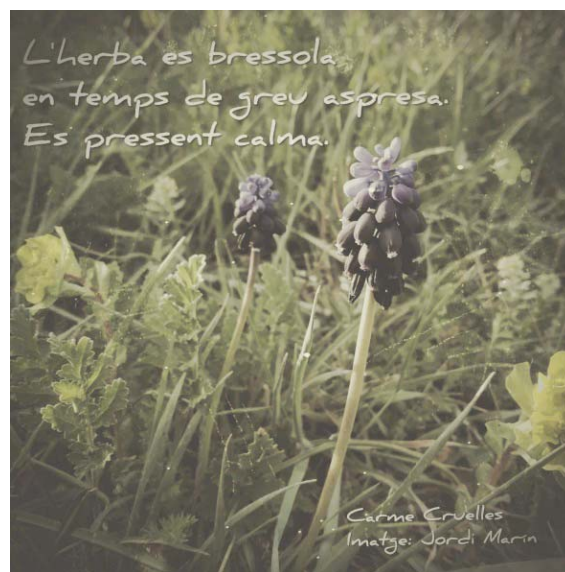
#diaridunvirus 1r DIA La casa en silenci

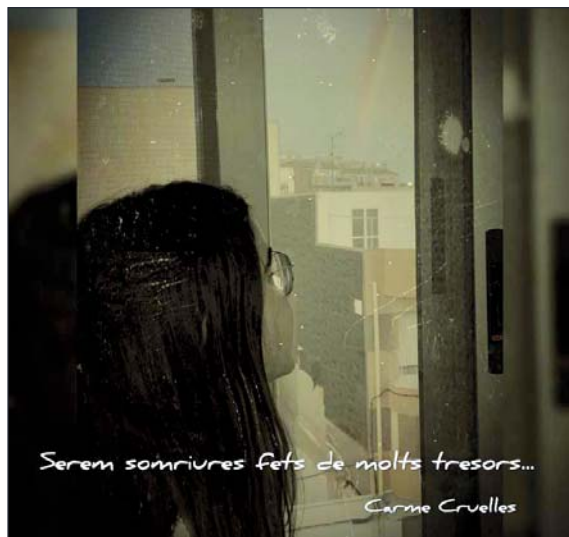
#diaridunvirus 2n DIA Les flors i l'amor

#diaridunvirus 3r DIA La literatura

#diaridunvirus 4r DIA Necessitem volar!

diaridunvirus 5è DIA Després de la pluja...

#diaridunvirus 6è DIA Natura enyorada

#diaridunvirus 6è DIA Ànecs crispats de Canicio

#diaridunvirus 7è DIA Encallats

#diaridunvirus 9è DIA
La lleugeresa de la vida

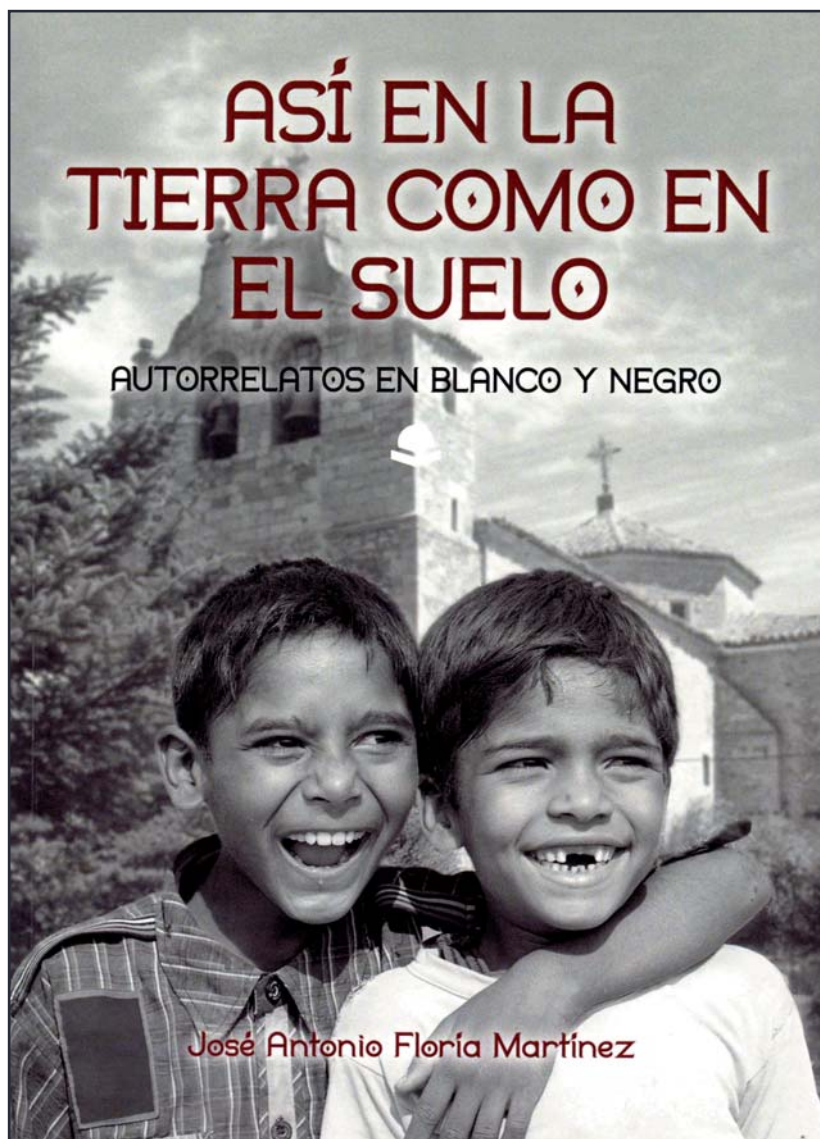
La Yunta: El paradís perdut de José Antonio Floría

EDUARDO SÁNCHEZ

Els pobles de l'interior de la Península han anat canviant amb el temps d'una manera, de vegades dramàtica, en comparació a les façanes marítimes mediterrània i atlàntica. Ara estem parlant d'una nova denominació: “*La España vacía*”, de la qual el cas més conegut és el de la província de Terol, que, amb el nom de “*Teruel existe*” ha tingut la seva recompensa d'entrar al Senat, després que moltes institucions alcessen la seva veu per denunciar l'oblit secular que sempre havien tingut des de Madrid.

Tot va canviant, en alguns casos de forma lamentable fins a portar a la desaparició tot allò que havia significat un modus de vida que, durant generacions, havia mantingut en peu el treball i la prosperitat de nombrosos pobles i zones en nom d'un equivocat progrés que ha portat a la ruïna a molts dels seus habitants. Són moltes les persones que enyorant altres temps han volgut ressuscitar mitjançant la literatura una forma de ser i de viure abans de ser engolits per la història; i és que la història va donant, també, voltes, de vegades de forma equivocada. La província de Guadalajara, si mirem qualsevol mapa de l'antiga Castella la Nova,

abans de l'actual *Castella - La Mancha*, veurem que, excepte Madrid, està envoltada de províncies que han perdut molta població, i l'emigració ha significat la salvació personal i econòmica per a bona part dels seus habitants.

Abans que tot quedi en

l'oblit, un jove d'aquesta província va emigrar i treballar en diferents llocs de Catalunya fins a recalar a la nostra Ràpita, i acaba de publicar un llibre –a cavall entre les memòries i l'assaig– que porta per títol *Así en la tierra como en el suelo*; una autèntica delícia

de literatura que farà que el lector deixi escapar somriures de complicitat.

Aquest jove que va abandonar la província de Guadalajara natal s'anomena José Antonio Floría Martínez. Ha treballat a la banca i ara, ja jubilat, actualment és músic de la nostra Agrupació Musical Rapitenc. En el seu llibre, i amb el pas dels anys, ha contactat novament amb el seu poble –un poblet de menys de cent habitants– i l'ha ressuscitat per a delectar nombrosos lectors. Un cas de dedicació i resurrecció abans que el progrés actual el faci desaparèixer per sempre. La seva adhesió humana i sentimental a La Yunta, que així es diu la seva terra natal, és un compendi de saviesa i amor. Les seves descripcions del camp castellà, les famílies, els jocs, les eines de treball i la seva gent són d'una bellesa excepcional, tot i que hi ha moments dramàtics, que ajuden a comprendre com era la vida a l'Espanya rural dels anys seixanta del segle passat. Hi ha descripcions colpidores, com quan un escurçó mossegà

un dit del seu pare, i pobre home, va estar tot un estiu amb el braç unflat i supurant sang mesclada amb el líquid groc, o quan el mateix José Antonio va caure d'un arbre mentre estava jugant; però el relat més commovedor és quan explica el desig de la seva mare de tenir una nena i la dona va tenir cinc fills tots homes, encara que quedava la possibilitat de tenir, almenys, una neta, cosa que tampoc fou possible perquè la descendència van continuar sent xiquets. Mentre avancen els relats avança una part de la història d'Espanya a través dels ulls d'un nen que escolta en un aparell de ràdio Philips d'aquella època a Antonio Molina, Lola Flores, Manolo Escobar i a José Guardiola i la seva filla Mari Carmen la inoblidable i llegendària *Dí Papá*.

Hi ha també un fet que enriqueix considerablement el llibre, i és la recuperació del lèxic, la forma de moltes expressions yuntanes, algunes tal vegada avui desaparegudes i que Floría ha tingut la virtut de fer un glossari final perquè

el lector tingui una idea més cabal per a la comprensió de moltes paraules que utilitza la gent del seu poble.

No podem oblidar que aquesta terra que tan meravellósament descriu Floría va ser visitada per Camilo José Cela, que va escriure dos llibres molt coneguts de la seva obra i que tenen l'Alcàrria com a testimoni. He fet una comparació entre un i l'altre –a vegades les comparacions no són odioses– i puc assegurar que la narració de Floría resulta més verídica, àgil i viva que la del Premi Nobel, cosa gens estranya si tenim en compte que el de La Yunta és fill de la mateixa Alcàrria, o com dirien alguns historiadors del *Señorio de Molina*, la capital de la comarca.

En fi, que ens trobem davant d'un gran llibre, enlluernant, i davant d'un magnífic escriptor, que ha recalat a la Ràpita, i que desitgem que no pare aquí. El seu estil és sobri, atractiu i elegant i domina a la perfecció la llengua del seu país, cosa que, sens dubte, contribuirà a noves aventures en el camp de la Literatura.

INDOM

INSTAL·LACIÓ
REPARACIÓ

DESINFECCIÓ
MANTENIMENT

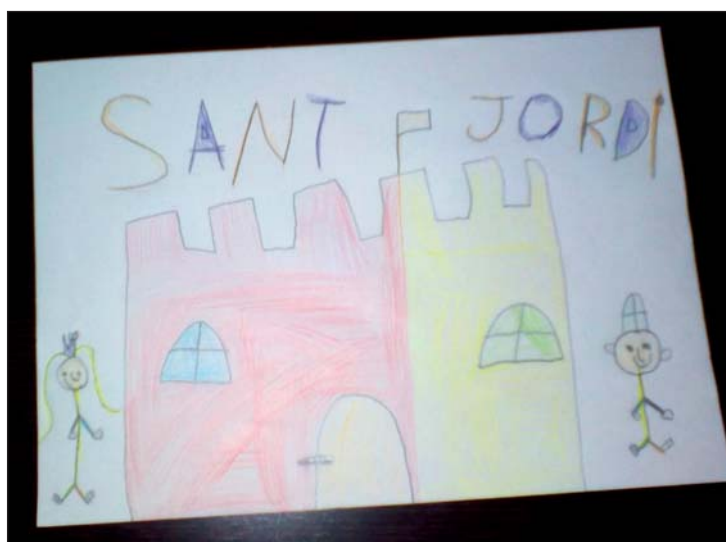
SOLICITE
PRESUPUESTO

977 74 21 94
C/ SANT ISIDE, 43
43540 SANT CARLES DE LA RAPITA

Club de lectura infantil de la Biblioteca

Alguns dels integrants del CL Infantil i altres dels usuaris infantils de la BMSJA durant el confinament es queden a casa, però no estan gens parats.

Els germans Jan i Àdria Franco Fèlix han decorat el seu balcó i gaudeixen d'una bona estona buscant personatges al llibre.

Arnau Vega Gasparín és un fanàtic de Sant Jordi, així que ja s'està preparant per decorar la seva casa. Aquest és el seu primer dibuix.

Laia Clua Queralt té 10 anys, és una amant de la cuina, així que aquests dies ha aprofitat per fer coquetes, croissants, pizza i amanides de tota mena i està segura que després de la pandèmia del coronavirus tot canviarà, així ho mostra al seu dibuix fet amb ceres.

La Júlia Elias Novella ha après a fer animals a partir de la silueta de la mà.

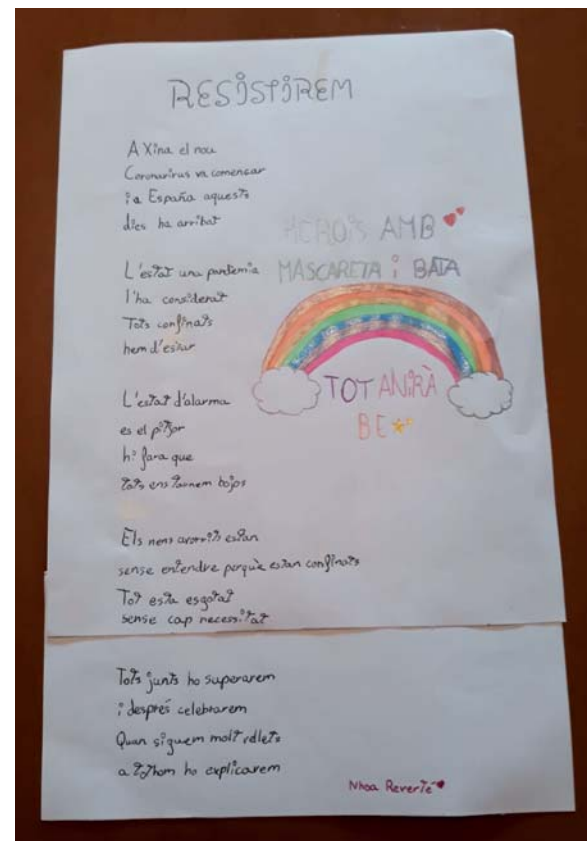

Pau i Mar han pintat la seva pancarta amb l'arc de Sant Martí i el missatge *Tot anirà bé* per penjar a la seva terrassa.

A Laia Accensi li agrada molt la pintura i l'art, així que aquests dies està aprofitant per adornar el seu terrat.

Nhoa Reverté Royo ha participat al concurs de poemes infantils organitzat per la BMSJA, aquest és el seu poema.

Pau té 5 anys, és un gran lector i aquests dies practica per també arribar a ser un gran il·lustrador.

100 anys de la Confraria

Fundació del Pòsit (1919-2019)

PACO CARLES GUÀRDIA

L'any passat es van complir cent anys de la fundació de la Confraria de pescadors, per aquesta efemèride la mateixa ha volgut dedicar tota una anyada a commemorar el centenari.

Quan no existien serveis socials, el món pescador sempre s'havia organitzat de manera espontània per tal de donar solució a certes mancances.

El treball a la mar, qualsevol que sigui, comporta una exposició a perills reals i permanents, factors que han derivat a assumir la realització d'un esforç conjunt entre tot el col·lectiu, amb pràctiques ancestrals a l'hora d'aplicar l'ajut mutu, sempre unit per un sentiment de pertinença. Mentre les organitzacions no estaven consolidades, ja existien uns valors en forma de pautes no escrites però assumides per tothom per tal de donar-se recíproc suport en cas de necessitat.

Aquells costums al llarg del temps, es van transformar en un primer moment quasi-contracte social per després assolir la figura de Corporació.

Cal recordar la solidaritat que ha existit sempre a l'hora del salvament de naufragis. Al toc de rebato, en el sentit d'embarcació en perill, la resposta havia de ser immediata, tots a una, per tal d'intentar salvar el greu perjudici que podien ocasionar les situacions desfavorables.

Durant les èpoques de penúria es necessitava de tothom, els esforços, la col·laboració i sobretot la generositat de la gent per tirar endavant el dia a dia. Les classes socials més modestes, al ser les que més tenien a perdre, eren les més sensibles al moment d'exercir la solidaritat.

La problemàtica del subsistir més enllà de l'edat laboral, els possibles accidents, naufragis i malalties, les malnances personals o col·lectives, les conflictivitats socials entre patrons i pescadors d'aquells temps, les vagues que portaren a la misèria més absoluta, la problemàtica de les vedes... van fer que el grup social com a tal, es plantegés organitzar-se amb una associació d'interès col·lectiu sota una proposta en comú, la que tot s'havia de fer entre tots i per a tots.

Aquests fets fomentaren la necessitat de dur a terme la creació d'entitats, entenent-se com a comunitats d'individus vinculats a l'ofici amb una organització i normativa pròpies per tal d'assolir una activitat gremial professionalitzada.

Segons l'historiador Josep Pitarch, l'any 1904 una part dels pescadors rapitencs van fer un intent d'agrupació i es va fundar la *Sociedad de Marineros y Caja de Socorros Mútuo "La Unión"* amb seu al carrer Vista Alegre, però sembla que la problemàtica de fons no es va resoldre del tot.

Una segona societat es va fundar el **27 d'abril de 1919** s'anomenaria el "**Pòsit de Pescadors**" amb seu al carrer del Pilar. Pocs anys després s'iniciaria un procés de fusió entre les dues entitats. El local social de la nova Confraria seria el de "**La Unió**" al carrer Vista Alegre, allí on estaria anys després situada la fàbrica de gel, en el temps la seu corporativa va passar al carrer del Fossar, fins a l'actual ubicada a l'interior de la nova i moderna Llotja de Pescadors.

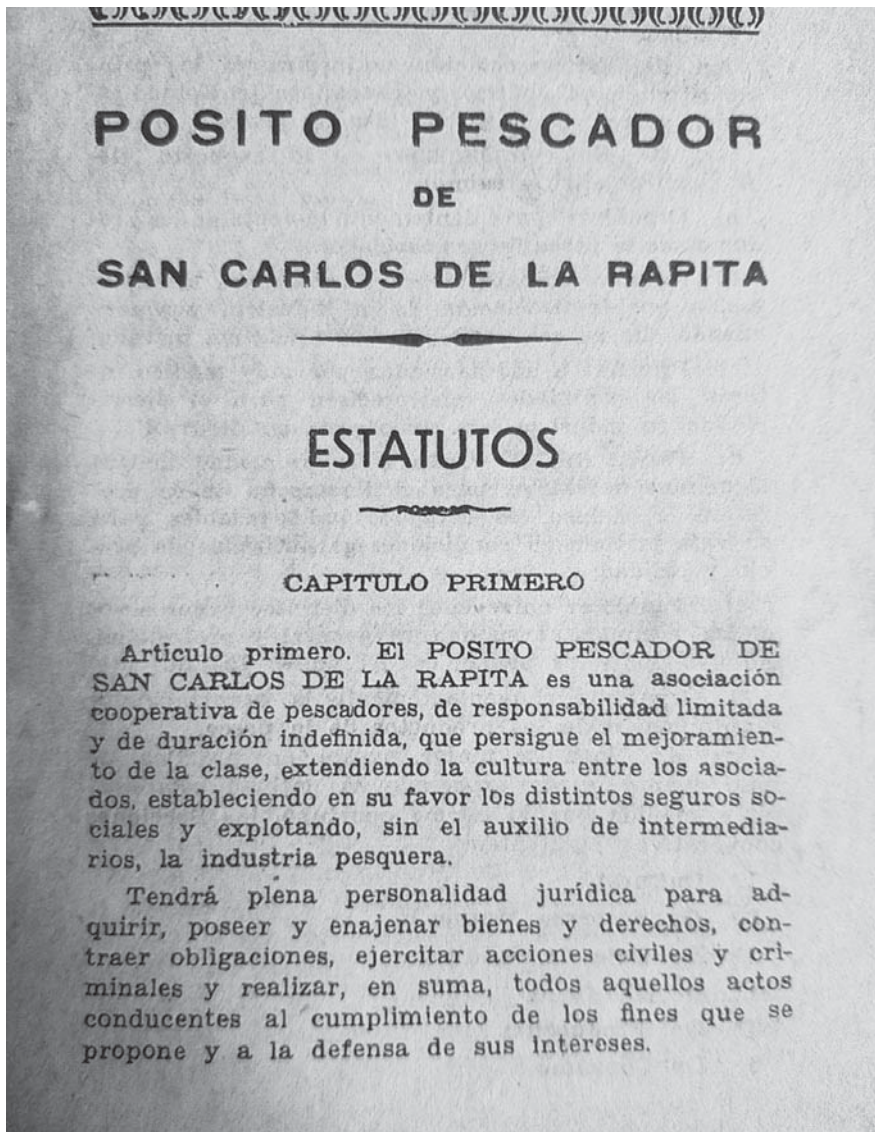
Una confraria, segons l'Enciclopèdia Catalana, és una

entitat de dret públic que agrupa persones dedicades a la pesca marítima; és coneguda també com a Pòsit de Pescadors o com a Pòsit marítim.

Els vells pescadors ho coneixien també com **el Cabildo**, que era la Junta de Govern del gremi de la matrícula i que per extensió també anomenaven així el lloc físic on estava emplaçat.

Les finalitats són principalment l'assessorament de l'administració en tot allò que fa referència a la pesca de la mar i la col·laboració amb l'Institut Social de la Marina en la gestió de la Seguritat Social dels pescadors. Sense ànim de lucre, en nom i a benefici dels confreres, comercialitzar les captures de peix mitjançant subhastes públiques a la baixa.

Després d'un segle i de moltes vicissituds, l'entitat hi ha sobreviscut, sabent-se adaptar en cada moment a les condicions dels temps que li ha tocat viure.

Fotocòpia dels Estatuts de la Confraria una vegada acabada la Guerra Civil

EMECAR

**CENTRO MÉDICO
RECONOCIMIENTOS
CARNETS**

Director: Dr. MARIO RONDON MORALES

ANÁLISIS CLÍNICOS
Laboratorios
General LAB Tarragona

**LASER - MAGNOTERAPIA - MESOTERAPIA
REVISIÓN MÉDICA PSICOTÉCNICA CONDUCIR**

Todas las categorías:
Armas. Titulos embarcaciones
Perros peligrosos. Grúas.
Seguridad privada
Certificados médicos para el deporte
Revisiones de empresa

**MAS DE 20 AÑOS DE
EXPERIENCIA EN EL SECTOR**

HORARIO:
Lunes a viernes de 9.30 a 12.30 h.
Lunes y jueves de 17.00 a 21.00 h.

PETICIÓN HORAS
Pl. Sebastià Juan Arbó, 10. Entlo. 1º - Tel. 977 742 111 - Tel. 977 737 462
cemecarapita@hotmail.com - ST. CARLES DE LA RAPITA

Museu de la Mar de l'Ebre

Igual que la resta d'equipaments municipals, i seguint les recomanacions de les autoritats sanitàries, el Museu de la Mar de l'Ebre ha tancat les seves portes durant bona part del mes de març per fer front a l'epidèmia de coronavirus.

Visites guiades, tallers i activitats han hagut de ser cancel·lades o ajornades. Tot i això, no hem volgut deixar d'informar els lectors d'aquesta revista sobre la nostra actualitat.

II Jornades de l'Ecoturisme

Els passats 7 i 8 de març es van dur a terme les II Jornades de l'Ecoturisme del Delta de l'Ebre. El seu objectiu és promocionar empreses, entitats i activitats del territori que apostin per un turisme ètic i sostenible amb el patrimoni natural i cultural.

El Museu de la Mar de l'Ebre, juntament amb la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Sant Carles de la Ràpita, va voler col·laborar amb unes jornades de portes obertes per cap de setmana. D'aquesta manera, d'11 a 14 hores l'entrada al nostre museu fou gratuïta per a tots els qui volgueren gaudir-ne de la visita.

L'assistència fou un èxit, amb més de cent persones participants. Una afluència major de l'esperada i que mantingué una activitat frenètica durant tot el cap de setmana.

Des del Museu de la Mar de l'Ebre no podem sinó sentir-nos satisfets de la nostra col·laboració amb les jornades i esperem poder repetir-ho l'any vinent.

Exposició Salvat - Mora

A partir del passat 13 de març i fins al 13 d'abril la nostra sala d'activitats temporals acull l'exposició de pintura i escultura "Salvat - Mora".

Joan Salvat i Pere Mora, originaris del sud i nord del país respectivament han trobat a Barcelona el punt de trobada per a la creació d'una exposició comuna.

Tot i que la qüestió climàtica ja era present en la seva obra, a inicis de 2020 tots dos autors es veieren colpits per les imatges que ens deixava el temporal Glòria. Aquest seria doncs l'eix que els uniria en una mostra on els materials i la tècnica deixen pas a lo abstracte per denunciar i preveure la crisi climàtica que estem començant a notar i de la que en som responsables. Segons Maria Mora:

"En aquesta nova dècada que ens adverteix de la nostra avarícia i de la destrucció que hem engendrat, redescobrim -mitjançant aquestes obres casolanes- els sabors del mercat i la cresta de les muntanyes".

Museu des de casa

Durant aquestes setmanes de confinament, els tècnics

del Museu de la Mar de l'Ebre no han volgut aturar la nostra tasca de difusió del patrimoni marítim.

A través de les nostres xarxes socials hem realitzat publicacions sobre curiositats històriques, biològiques i etnològiques de la nostra costa. A través de formats com "sabies què?", preguntes i petits qüestionaris, molts dels nostres seguidors han pogut descobrir i participar sobre alguns dels aspectes més destacats del nostre entorn.

Esperem haver posat el nostre granet de sorra en fer més lleugera l'estança a casa dels nostres seguidors i que entre tots hàgem après moltes coses noves.

Objectes amb història: Nàutils

Els nàutils són uns cefalòpodes parents de la sípia que viuen en aigües de l'indopacífic.

La seva morfologia presenta una conquilla de cambres múltiples semblants a l'ornament d'un bàcul, i amb entre vuitanta i noranta tentacles sense ventoses protegits per una caputxa carnosa. Poden arribar a fer fins a 20 centímetres de diàmetre, tot i que rarament el troben espècimens d'aquestes dimensions.

El seu hàbitat són els pendents de les barreres de corall amb profunditat a partir de noranta i fins als sis-cents metres. Tot i que toleren di-

verses temperatures i pressions, els nàutils prefereixen les aigües fredes, entorn als 7°, motiu pel qual se solen trobar a partir dels cent metres de profunditat, ascendint només durant les hores nocturnes per alimentar-se. Els nàutils són animals solitaris. S'alimenten de crustacis i de peixos petits, així com de detrits i algues que capturen mitjançant els tentacles. Tot i ser depredadors, també serveixen d'aliment a altres animals que puguin trencar la seva conquilla, com per exemple les tortugues.

Però, què tenen d'especial els nàutils? La seva espècie ha estat documentada des del període Cambrià, fa uns

500 milions d'anys, de manera que estan considerats com a fòssils vivents. Aquesta característica, juntament amb la seva vistosa conquilla, l'han convertit en un preuat objecte decoratiu i col·leccionable. Un estudi detectà fins a 10.000 espècimens capturats i morts per obtenir-ne les conquilles en un període de només dos anys. Tot i que no es consideren en perill d'extinció, actualment són preocupants les conseqüències de l'exploració humana.

El nostre Museu acull dos exemplars d'aquesta particular espècie provinents de la col·lecció Joan Brunet. Aquests, han de servir doncs per mostrar les

seves característiques així com la fragilitat d'uns animals que han estat testimonis muts de gran part de la història natural del nostre planeta.

Nàutil. Wikipedia.com.

Àngel Pascual Peña

Tècnic del Museu de la Mar
de l'Ebre

Premi de Narrativa Sebastià Juan Arbó

La regidoria de Cultura de l'Ajuntament de la Ràpita ha convocat una nova edició del Premi de Narrativa Sebastià Juan Arbó, dotat amb 1.500 euros de premi i la publicació de l'obra a través de Cossetània Edicions.

Recordem que poden optar al Premi de Narrativa Sebastià Juan Arbó les novel·les originals inèdites en català que no hagin estat mai premiades en altres concursos. Les obres presentades han de tenir una extensió mínima de 120 fulls DIN A4, mecanografiats a doble espai –30 línies de 70 espais–, escrits per una sola cara. Els originals hauran de ser presentats gravats en un dispositiu USB, en format PDF. El PDF no podrà incloure el nom de la persona sinó un pseudònim. El dispositiu USB anirà dins d'un sobre acompanyat de plica tancada, on sí que hi constaran nom, cognoms, telèfon i adreça (física i electrònica) de l'autor o autora, així com una fotocòpia del DNI.

Les bases completes es poden consultar a la pàgina web municipal (larapita.cat), en l'apartat 'Serveis'. El termini per poder participar-hi és el 13 de juliol.

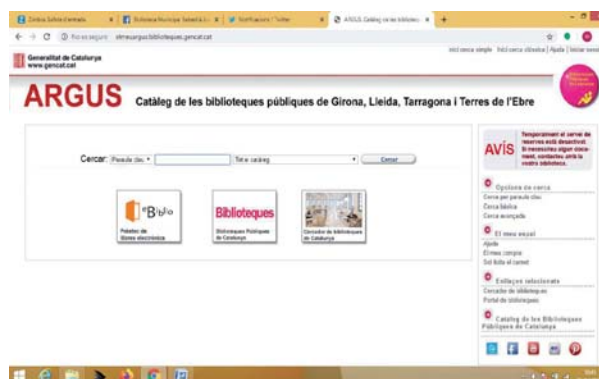
Biblioteca Sebastià Juan Arbó

Des que va començar el confinament ens heu fet diferents consultes. Els dos dubtes que han estat plantejats amb més insistència són: el retorn dels llibres per venciment i les dificultats per accedir a la plataforma de préstec virtual eBiblio.

Quant a la primera qüestió, us recordem que no es poden fer retorns per la bústia fins que la biblioteca estigui oberta. Per altra banda, des del primer dia de confinament, des del Servei de Biblioteques, es va procedir a posposar el retorn de tots els documents fins al dia 5 de maig. Aquesta data anirà canviant en funció del període de confinament.

La segona qüestió que us ha portat més problemes és l'accés a l'eBiblio. Tot seguit us presentem un tutorial perquè us sigui més fàcil accedir-hi.

El primer que heu de fer és entrar al catàleg de les biblioteques anomenat “elmeu argus” (ho escribiu tot junt, elmeuargus). Un cop dins, a la part dreta, veureu una entrada que diu: “el meu es-pai” i a sota una que diu “el meu compte”, la cliqueu (1).

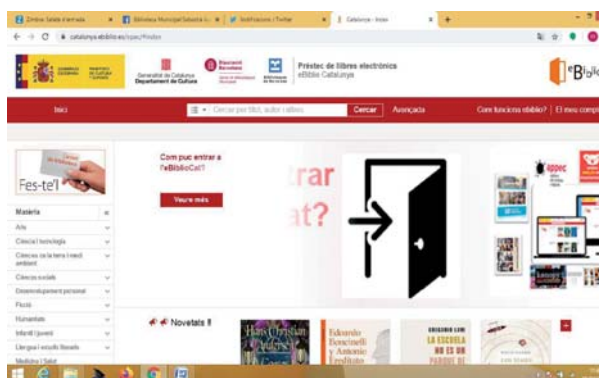

Ara us heu de registrar, primer introduïu el número de carnet de l'usuari i després un pin de tres lletres minúscules i tres números i després envieu. Us pot tornar a demanar fer la mateixa operació i demanar-vos un altre pin, el canvieu tenint en compte que heu de posar tres lletres (per exemple les tres primeres lletres del vostre nom) i tres números (els tres últims del carnet), tornareu a repetir PIN i ja estareu registrats al catàleg. Abans de continuar, mireu si a la vostra fitxa de “elmeuargus”, teniu un correu electrònic associat. Si no el teniu, poseu-lo, si us fa falta aquesta dada, no us deixarà entrar a l'eBiblio. Des del meu argus, podeu accedir al e-Biblio clicant la seva icona situada a la part esquerra (2, de la imatge superior)

Si ho feu des d'un mòbil, heu d'anar al Play Store o al Apple store, segons el mòbil i buscar l'aplicació eBiblio.

Un cop dins de l'eBiblio, a la part dreta trobareu l'entrada a el meu compte, heu de posar el mateix que heu posat al meu argus, és a dir el vostre número de carnet i el pin que us heu registrat i ja podeu entrar.

Si aneu a la pestanya del costat del meu compte, anomenada “Com funciona eBiblio”, entre altres coses, us explica com instal·lar el programa Adobe que necessiteu per descarregar els documents. I ja

està, ja podeu gaudir de milers de llibres, moltes pel·lícules i molta música i sense sortir de casa.

Si no teniu carnet de cap de les biblioteques de Catalunya i no podeu accedir a l'eBiblio, s'ha creat una aplicació per obtenir-ne un de provisional. És per a majors de 14 anys i té una vigència de tres mesos, abans dels quals podeu passar per qualsevol biblioteca a recollir el definitiu. Aquesta aplicació la trobareu a la part dreta de l'eBiblio (2, de la imatge superior).

Si teniu qualsevol dubte ens podeu trobar a:

Facebook: [facebook.com/bibliotecalarapita](https://www.facebook.com/bibliotecalarapita)

Twitter: @BiblioRapita

Correu electrònic: biblioteca@larapita.cat

I des d'ara, també a Instagram: @bibliorapita

Cuideu-vos!

10^è Premi Literari "Jordi Porta"

Objectiu

El premi literari "Jordi Porta" té com objectiu incentivar a totes aquelles persones en l'art d'escriure. Durant aquest any 2020, els lectors que vulguin participar, poden enviar els seus relats curts. Com l'any passat hi ha dues categories de premis: Categoria Sènior i Categoria Júnior. L'elecció i entrega dels premis seria el mes de gener de 2021. En cadascun dels trimestres de l'any s'aniran escollint i comunicaran els finalistes que optaran al premi.

Bases

- Extensió d'entre 800 i 1500 paraules
- Escrit en prosa i localitzat a les Terres de l'Ebre
- Treballs inèdits i escrits en català o castellà
- Categoria Sènior: No hi ha límit d'edat
- Categoria Júnior: Fins als 15 anys
- El jurat qualificador estarà format per una persona de l'empresa Jordi Porta i una persona de TotParc
- Òptica Jordi Porta accedirà a la propietat del treball premiat i el relat es publicarà a la revista TotParc fent constar el nom de l'autor i la seva condició de guanyador del concurs.

Premi Categoria Sènior

El Premi consistirà en 100€ en metàl·lic, un val de 100€ per la compra d'articles en l'Òptica Jordi Porta, un sopar per a dues persones en un restaurant del Delta de l'Ebre i una subscripció a la Revista TotParc durant 1 any.

Premi Categoria Júnior

El premi consistirà en un val per a 4 persones per un dia d'activitats al Parc de Natura i Aventura Deltaventur, i una subscripció a la Revista TotParc.

Adreça per l'enviament dels relats: info@totparc.com

Perquè mires...
...o hi veus?

Sant Isidre, 62
43540 Sant Carles de la Ràpita
Tel. 977 741 577
info@jordiporta.com
www.jordiporta.com

EL PREMI LITERARI "JORDI PORTA" COMPLEIX 10 ANYS

El premi literari "Jordi Porta", sorgit d'una iniciativa conjunta de l'Òptica Jordi Porta de Sant Carles de la Ràpita i la Revista TotParc, compleix aquest 2020 deu anys de vida.

Durant aquests deu anys són moltes les persones que han participat adreçant els seus relats curts inèdits. En cadascun d'aquest deu anys s'han anat publicant els relats finalistes (un per trimestre) a la Revista TotParc, escollint el relat guanyador en finalitzar l'any i la corresponent entrega dels premis als autors guardonats.

Amb l'objectiu d'incentivar a les persones en l'art d'escriure, el 10^è Premi Literari Jordi Porta d'enguany ja està novament en marxa en les seves dues categories (Sènior i Júnior). **Us animem a participar-hi!**

A continuació reproduïm les bases del Premi Jordi Porta per aquest any 2020:

• Objectiu

El premi literari "Jordi Porta" té com objectiu incentivar a totes aquelles persones en l'art d'escriure. Durant aquest any 2020, els lectors que vulguin participar, poden enviar els seus relats curts. Com l'any passat hi ha dues categories de premis: Categoria Sènior i Categoria Júnior. L'elecció i entrega dels premis seria el mes de gener de 2021. En cadascun dels trimestres de l'any s'aniran escollint i comunicaran els finalistes que optaran al premi.

• Bases

- Extensió d'entre 800 i 1500 paraules.
- Escrit en prosa i localitzat a les Terres de l'Ebre.
- Treballs inèdits i escrits en català o castellà.
- Categoria Sènior: No hi ha límit d'edat.
- Categoria Júnior: Fins als 15 anys.
- El jurat qualificador estarà format per una persona de l'empresa Jordi Porta i una persona de TotParc.
- Òptica Jordi Porta accedirà a la propietat del treball premiat i el relat es publicarà a la revista TotParc fent constar el nom de l'autor i la seva condició de guanyador del concurs.

• Premi Categoria Sènior

El Premi consistirà en 100€ en metàl·lic, un val de 100€ per la compra d'articles en l'Òptica Jordi Porta, un sopar per a dues persones en un restaurant del Delta de l'Ebre i una subscripció a la Revista TotParc durant 1 any.

• Premi Categoria Júnior

El premi consistirà en un val per a 4 persones per un dia d'activitats al Parc de Natura i Aventura Deltaventur, i una subscripció a la Revista TotParc.

Adreça per l'enviament dels relats: info@totparc.com

A Ràdio Ràpita us oferim aquests dies, de 12 a 13 h i en directe, "Jo em quedo a casa", un programa especial en què habilitem el whatsapp per si voleu fer-nos arribar algun missatge de veu o escrit explicant-nos com esteu vivint la situació, si voleu saludar algú, felicitar un aniversari o qualsevol cosa que vulgueu expressar i compartir.

Així doncs, feu-nos arribar els vostres missatges (de veu o escrits) al 610 020 010, i a les 12 del migdia us escoltarem.

** Poema llegit el dissabte dia 21 de març de 2020 a Ràdio Ràpita, per commemorar el Dia Mundial de la Poesia, des del confinament, des de l'esperança, des de la Ràpita.*

Tenim la Ràpita, tenim l'esperança

Tenim una història de rei i de monges, del Montsià a l'esquena, de la mar de fora,
del llevant històric carregat de pluja, del ponent de sempre, dels fars que s'amaguen,

Tenim una barra del Trabucador, banyes com de sorra, alfacs i petxines,
riberes, garrigues i un tros d'horta allà on l'aigua s'entrena per mantenir el tipo,

Tenim un gran delta que es queda anorèxic, les terres de l'Ebre, l'inútil combat,
les anguiles negres, un cranc forà pintat de caballa, granotes de l'Àsia,

Tenim platges, xiringuitos i l'hivern dels tràngols, el suquet de cuines,
llagostins de sàsies, galeres ovades, polps i els seus tentacles per tots els locals,

Tenim una església cada cop més nova, una plaça plana que no té mamelles,
un cóc dolç, neuràlgic, amb un barri al nord, i al sud, lo Xicago, la Verge del Carme,

Tenim paraules nostres, dites, certes oracions simples i compostes,
sintaxis de barques, la gola ben seca, naufragis diaris sense gota d'aigua,

Tenim edificis cada cop més alts, piscines i basses banyades de cel,
estelades ertes per la salabor de l'octubre d'urnes i revolució,

Tenim la ciutat invisible i paraules d'èxit, la tinta diària que corre descalça,
Gent de lletra seca que aixeca poemes sense permís d'obres al carrer poesia,

Tenim visitants d'arreu, llengües estrangeres amb cares ben noves
i una mà que renta l'altra i les dos la cara, amb sabons del súper,

Tenim la gràcia d'espantar desgràcies, la volta dels dies, de volta de tot,
mentides ben pures de malenconia, el futur passat, aquell temps antic que ens arribarà.
I el més important, el nostre present que sempre ens recorda que

Tenint la Ràpita, tenim l'esperança.

Miquel Reverté

La plaça del Cóc

(Reflexión cuasi poética ante la visión de la plaça del Cóc al ir a comprar tabaco)

*Callada la Ràpita frente al mar
la fuente de la plaça del Cóc
parece buscar aliento en el horizonte*

*la Ràpita republicana de corazón
viento de las Salinas que se cuele por
las callejuelas desiertas de lo Xicago*

*alma llena de fuerza con palabras antiguas
disparadas para defender el agua pura de la fuente
que ahora se siente sola como los niños
como los gritos estáticos de los niños*

perquè no hi ha roba estesa a la plaça del Cóc

*la Ràpita cerrada la Ràpita sofre la Ràpita marcada
pero la gente canta colores desafía
a la muerte y la locura
a la oscuridad a la nada al absurdo
y la gente canta en la Ràpita
con su eterno soplo de libertad*

*acaso hay un modo
uno solo
para explicar que un amigo muera
en una habitación vacía
para explicar una vida perdida
una vida que habrá que imaginar*

*queda el amor indeleble
el amor indeleble*

no hi ha roba estesa a la plaça del Cóc

El teu esforç és la victòria per a tothom

La inèdita, impensable i complicada situació que vivim i que gestionem aquestes setmanes és sovint incomprensible per a les nostres ments imbuïdes per la celeritat d'una societat, d'un món, que fa molt difícil poder aturar-se a pensar, a reflexionar o, fins i tot, a descansar. Per això, aquesta sobtada aturada des del passat 13 de març és, evidentment, un xoc per a tothom, per a cadascun de nosaltres.

Un xoc físic, ja que el nostre cos necessita del moviment diari al qual està acostumat, però també és un xoc emocional, que hem de saber treballar bé per no perdre el nostre valor humà.

És un objectiu primordial que la pandèmia del coronavirus es frene i afecte el mínim a la nostra ciutadania, per això, és de vital importància que cadascú de nosaltres posem el nostre gra d'arena per a què tothom es mantingui sa. Només l'esforç individual de cadascun de nosaltres ens durà a la victòria col·lectiva, la victòria per a tothom.

Des de l'Ajuntament hem anat implementant, des del primer dia que la Generalitat va decretar el confinament ciutadà, mesures per pal·liar i ajudar a fer més viable aquesta nova situació. Mesures d'atenció a la ciutadania, especialment adreçades a les persones vulnerables, amb el servei de subministrament de productes de primera necessitat, gestionat a través dels Serveis Socials i la xarxa de voluntaris, que ràpidament vam cobrir. També mesures fiscal per pal·liar els efectes d'aquesta crisi, com l'ajornament o ampliació del termini de pagaments d'impostos i taxes i l'aplicació de descomptes en algunes.

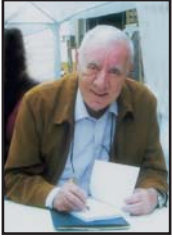
De fet, són només aquelles mesures que com a administració local podem adoptar i que hem anat ampliant amb els controls per a reduir els desplaçaments i evitar l'arribada de persones vingudes de fora, especialment els caps de setmana i el període de Pasqua, que s'han endurit, amb la imposició de sancions per aquelles persones que se salten el confinament.

Sóc conscient que les mesures implementades no són, ni de bon tros, fàcils de gestionar però, cal que les complim estrictament pel nostre bé, pel de la nostra gent gran, pel dels més menuts, en definitiva, pel bé de tothom. El nostre objectiu prioritari és tallar l'expansió del coronavirus i preservar la salut i el benestar de la nostra gent, per minimitzar al màxim els efectes d'aquesta pandèmia a La Ràpita.

Perquè d'una cosa heu d'estar convençuts: **ENS EN SORTIREM!** Tornarem a abraçar als nostres familiars, amics i veïns, segur! Encara que, de moment, cal seguir les recomanacions d'institucions sanitàries, socials i policials, per a què puguem tornar a la nostra vida habitual.

I ho farem, com sabem, tothom a una. Per això, **GRÀCIES** a tots els rapitenços i rapitenques, especialment, als professionals que ens cuiden, així que cuidem-los i cuidem-nos: #quedemnosacasa i #ensensortirem

Josep Caparrós i Garcia
Alcalde de La Ràpita

Coronavirus o el virus de la Corona

LLÀTZER CARLES

Quan el mes de març ratlla el seu epicentre, el món tracta d'afrontar una nova pandèmia. Un cop inesperat. El coronavirus. Una tragèdia tan universal que ja abasta 118 països –incloent el Vaticà–, que porta fins ara infectades 200.000 persones i ens ha causat la mort a 6.000. De les quals, 379 pertanyen a Espanya i 19 concretament a Catalunya.

Lloc i començament? El punt de partida fou el 19 de novembre del 2019 a la regió de Hubei (Xina) i específicament a la ciutat de Wuhan, quan un home de cinquanta-cinc anys ingressà a l'hospital amb símptomes que desconcertaren al quadre mèdic. I després d'ell, uns altres. Més i més. Centenars. Milers.

I el coronavirus salta de la Xina al Vietnam, Japó i Corea del Sud. I des d'allí a Iran. I per alguna porteta de França ens arriba a Europa el gener del 2020. Avui, mes i mig després i amb 9.921 persones detectades i 379 morts, l'Espanya canyí ocupa el quart lloc del món.

Un món que, fins aquest moment, ha sobreviscut a més de trenta pandèmies mortíferes i devastadores. Les pitjors?

La pesta negra (segle XIV) que matà a 25.000.000 / la virola amb 60.000.000 / la mal anomenada grip espanyola

(1818) amb 50.000.000 / el còlera (1814) amb 10.000.000 i la sífilis (1493) que ja ha enviat a la tomba a uns 40.000.000 i que, segons l'OMS, encara contagia anyalment a dotze milions de pecadors/es.

Però cal assenyalar que, a partir de la meitat del segle passat, comença una accelerada etapa de noves pandèmies. Pandèmies que cada cop més sovint involucren animals. I si el 1980 apareix un sida que ja té una càrrega de 30.000.000 de morts, també arriba la grip asiàtica (1957) a partir dels ànecs, la grip de Hong Kong que no deixa de ser la mescla de la nostra grip amb virus aviar, la síndrome de les vaques boixes (1990), la grip aviar (2004) a partir de les gallines, l'Ebola (1976) a partir dels monos o la influença AH1N1 que deriva dels porcs. Ara (2019) el coronavirus.

I demà?

Doncs per a molts científics, demà apareixeran noves epidèmies. Noves pandèmies més o menys brutals. Alguns d'ells com Jules Bersin o Maximilian Brauder, ho atribueixen al canvi climàtic. Fins i tot assenyalen ja la creixent contaminació de l'aire que respirem. Recordem que l'organització IQ Air –que recull dades de tres mil ciutats a partir de la pol·lució de partícules fins a un diàmetre de 2,5 micres i PM 2,5– ja col·loca a

15 capitals asiàtiques –ressaltant capitals com Jakarta, Delhi o Beijing–, al mateix marge de l'abisme. Només cal examinar el descontrol del diòxid de carbó a partir de la deforestació del planeta. Només cal examinar l'imparable enverinament de l'aigua del mar pel cadmi, les aigües industrials, mercuri i sulfurs. Només cal examinar...

Hem de preparar-nos per assolir el que ve. Planificar. Preveure els esdeveniments.

Aquí, el govern d'Espanya, ha actuat tard. El dia 7 ja no es pot dissimular el descontrol en el nombre d'afectats. Fins al 10 no comencen a fer quelcom més que barallar-se. Mentre el sector de Podemos i algun ministre del PSOE, com J.L. Abalos, exigeixen mides dràstiques, un altre sector liderat per la ministra d'Hisenda Mª J. Montero, demanen cautela. Crits per aquí. Crits per allà. Decideixen celebrar un Consell de Ministres per al 14, quan qualsevol mida arribarà tard. Plantejament? Entra en escena el patriotisme espanyol. Si al davant de la catàstrofe els italians canten cada tarda una cançó prèviament escollida, aquí s'exhorta a la unitat de la pàtria. Al bloc hispà.

Aplicació immediata de l'article 112.6 de la Constitució. Decret d'alarma general. Excepte farmàcies, botigues d'alimentació i alguna papereria, tot

tancat. Tots aïllats a casa durant quinze dies. Alguns, com J. Mª Aznar, Ana Botella i diversos milers de retardats, ho entenen com a vacances i marxen a Marbella, el Pirineu i a Marina d'Or. La resta aïllats a casa. Ho decreta el govern. Però, saben què suposarà...?

Augment immediat de divorcis i separacions (com sol ocórrer quan les parelles són juntes més d'una setmana).

Augment immediat de les agressions masculines (com sol ocórrer quan es crispa l'ambient)

Augment immediat de la malaltia de l'ICI (inhibició de la conducta infantil). Afecta bàsicament als nens d'entre 5 a 10 anys quan perden els seus espais habituals (escoles/guarderies) i es veuen tancats amb uns pares malhumorats que no saben què fer amb ells.

Augment immediat de la paranoia entre uns adults forçats a estar a soles amb ells mateixos.

Augment immediat del saqueig. Desesperades pel desabastament, les turbes assaltaran tot el que sigui per tal d'aconseguir paper higiènic, mascaretes, termòmetres, viagra i pots de cigrons.

Seguim?

Les pandèmies seran cada cop més freqüents, més ràpides i més desconcertants. Deixant a part les fake news –que si el coronavirus el provocà Trump per a fastiguejar als xinesos, que si el provocà una farmacèutica d'Amputa per vendre les pastilles que fabrica o si el provocà la Borsa d'Uldecona per a arruïnar l'economia oficial–, el

cert és que no deixa de ser sorprenent que, tres mesos després, encara no se sàpiga què, qui o com ha produït el virus. Ésser humà? Animals? Creuament d'uns i d'altres? Contaminació?

Una cosa queda clara. És urgent subvencionar, actualitzar i fomentar els centres d'epidemiologia. Cal ampliar els estudis dels patògens i, sobretot, les especialitats de l'eco-epidemiologia. Cal reinventar els futurs centres d'atenció massiva.

El coronavirus afecta les persones grans. Dels més de 800 morts d'Itàlia, només un té d'entre 40 i 50 anys i el més jove dels morts a Catalunya, correspon a una dona de 71 anys. Però, podem imaginar pandèmies, com en el seu moment fou la polio, que majoritàriament afectin els infants? Podem imaginar pandèmies que, durant sis mesos, suspenguin tots els partits de futbol, no permetin besar a la Moreneta, clausurin restaurants i perruqueries, prohibeixin ballar sardanes i pasdobles i obliguin a jugar a la morra a dos metres de distància? Venen temps difícils.

I porten reaccions iròniques...

Tot just conèixer que el resultat de la investigació iniciada pel sindicat American Guild of Musical Artist qualificava el comportament de Plácido Domingo amb les dones de “absolutament inapropiat”, el tenor canvià d'actitud. Deixà de considerar-se incomprès i maltractat. I emet un comunicat en el qual diu que “realment lamento el dolor que vaig causar i accepto la plena responsabilitat dels meus actes.”

I Albert II de Bèlgica? Perquè resulta que, després de set anys negant-se, el rei emèrit dels belgues ha de reconèixer com a filla biològica seva a Delphine Boël. Una patinadeta de la joventut. Mentrestant, l'FBI investiga a Andrés d'Anglaterra per abús sexual a Virginia Giuffrè. En sortirà molt mal parat.

A casa pròpia i amb els vots a favor del PSOE, PP i Vox, el Congrés decideix no investigar al nostre rei emèrit Joan Carles I, sospitós de blanquejar capitals. Article 56.3 de la Constitució. El rei és intocable.

Però els congressistes no podien imaginar que, a penes dos dies després, la justícia suïssa, l'imputés per “nodrir-se de fons opacs”. Concretament –i com ja fa temps que advertí la nostra revista– l'acusen de rebre comissions il·legals per valor de 65 milions d'euros. Procedeixen del rei saudita Abdullah al Saud com “agraïment” per la construcció de l'AVE a La Meca. Diners dipositats a dues fundacions: Lucum i Zagatka. Tremolons al palau. Cagarrines per arreu.

Tantes cagarrines que el fill del rei emèrit, l'actual Felip VI, renuncia a la seva herència i li retira al seu pare l'assignació anual de 194.232 euros bruts que rep de l'Estat. Bufetada al mig de cara. Escàndol internacional. Vergonya nacional.

No m'aclareixo massa, la veritat –digué al bar Sisquet el “muntacàrregues”–. Ja no sé si em parlen del coronavirus o del virus de la corona.

Aroa

CARME SANCHO FERRÉ

Ets l'estel que sempre seguiré i em guiarà pel camí de l'amor i la sinceritat... Ets la meva força protectora que em protegeix dia a dia... Ets la nineta dels meus ulls! La meva millor consellera! Has gaudit cada segon i cada moment de la teva vida, i això és d'admirar! Has afrontat dolors, caigudes, plors, però sempre has seguit endavant com una gran lluitadora que vas ser, ets i sempre seràs!

Cada somriure que has fet, estan clavats a la meva memòria per tota la meva vida!

Sempre et sento dins meu, al meu costat, abraçant-me dia

a dia amb les teves manetes petites.

Sempre m'he preguntat com en un cos tan petit cap un cor tan gran!

Única, és la paraula que et descriu... Perquè eres TAN especial i TAN bonica. Quan abraçaves algú, donaves la mà o et donava un beset... Era quan estimaves i estimaves de veritat.

Quan al pati em sentia sola i no sabia en qui anar, anava amb tu i amb la meva mare Mamen. Cada un d'aquests moments van ser màgics, van marcar la meva vida. Eren únics, perfectes i inigualables!

Saps? Jo sempre he volgut tenir germanetes, que els ho pugui fer trenes, jugar amb elles... I a la que més veia com una germana era a tu! Ja que des que vas néixer fins ara he format part de la teva vida, igual que tu de la meva!

M'encanta recordar-te a tu amb la teva cadira de rodes que atropellaves a les *hermanes*, als mestres, a alguns alumnes i SOBRETOT a la senyo Mamen!

En resum, gràcies per ser tu, i per ser una gran persona i SOBRETOT amiga!

MAI T'OBLIDARÉ
Aroeta

Horari Biblioteca Sebastià Juan Arbó

- Dilluns i divendres:
- Tardes:
de 16.00 a 20.00 h
- Dimarts, dimecres i dijous:
- Matins:
de 10.00 a 13.30 h
- Tardes:
de 16.00 a 20.00 h
- Dissabte:
- Matins:
de 10.00 a 13.30 h

Horari Museu de la Mar de l'Ebre

De dimecres a diumenge,
de les 11 a les 14 h
i de les 16 a les 19 h

Campionats Provincials Individuals Tennis (CT Reus Deportiu)

Àngela Geballi Sancho i Ian Barroeta Centelles (jugadors del CT Serramar i alumnes de l'Escola Tennis Serramar) es van proclamar respectivament, Campiona Provincial Infantil i Cadet i Campió Provincial Benjamí, a les pistes del CT Reus Deportiu.

Àngela Geballi es va endur el títol de Campiona Provincial Infantil al guanyar en la Final a Martina Genis Salas (CT Tarragona), 7/5 6/2.

Posteriorment, Àngela s'emportava el títol de Campiona Provincial Cadet en eliminar a Aina Miralles López (CT Reus Monterols), 7/5 6/1.

En la categoria Benjamí

Masculí, Ian Barroeta Centelles es feia amb el títol de Campió Provincial en vèncer en la Final a Hernan Monte Mas (CT Torredembarra), 4/2

5/3.

Fantàstic torneig el realitzat per tots dos jugadors amb bon nivell tennístic i excel·lent actitud, enhorabona!!!

Campionat de Catalunya per equips Cadet Femení (Tennis)

El passat mes de febrer l'equip del CT Serramar format per (Àngela Geballi Sancho, Leyre Salines Lastra, Janja Perovic Maricic, Itziar Salines Lastra i Marta Rosa Miró) va assolir el Campionat de Catalunya Cadet (argent) al desfer-se respectivament del CN Lleida per 3 a 2, del CT Cardedeu per 4 a 1, del CT Laieta per 4 a 0, i en la Final disputada a Lleida, al CT Lleida per 3 a 2.

La final va estar molt emocionant i Àngela Geballi Sancho i Itziar Salines Lastra

guanyaven el punt decisiu al dobles a Meritxell Teixidó i Rocío Roig, 6/3 3/6 i 10/8 al super tie-break

Amb el títol de campiones

de Catalunya Cadet (argent), el CT Serramar puja a la sèrie or (1a divisió) Enhorabona a totes i Visca Serramar!!!

CLUB FUTBOL SALA RAPITENC

Des del nostre Club Futbol Sala Rapitenc volem recordar també els nostres equips dels petits. Benjamins: entrenats per Jordi Plazas i Alevins: entrenats per Kevin Colorado.

Els dos equips juguen a la lliga del Consell Comarcal d'Amposta, on s'ho passen molt bé i gaudeixen de l'esport que els agrada.

Els animem a continuar així.

EN RECORD DE

**Maria
Calduch Navarro**

1926-2020

Que ens ha deixat el dia 10 de març de 2020,
a l'edat de 93 anys

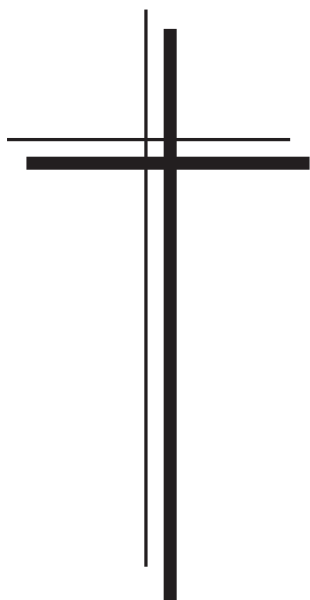
A C S

La seva filla, nets i besnets agraeixen
les mostres de condolença rebudes.

Sant Carles de la Ràpita, abril 2020

Subscriu-te a

RÀPITA

EN RECORD DE

Rosa Rosales Reverté

Vídua de Llorenç Marín Pérez

Que ens ha deixat el dia 29 de febrer de 2020,
a l'edat de 76 anys

A C S

Els seus familiars pregunten que la tinguin present en
les seves oracions, al temps que agraeixen les mostres
de condolença rebudes.

Sant Carles de la Ràpita, abril 2020

EN RECORD DE

Paco
Samper Reverté

Que ens ha deixat el dia 19 de febrer de 2020,
a l'edat de 62 anys

A C S

Els seus familiars pregunten que el tinguin present en
les seves oracions, al temps que agraeixen les mostres
de condolença rebudes.

Sant Carles de la Ràpita, abril 2020

Ànims, rapitencs i rapitenques!
Gràcies!